

ትምህርት አሥራ ስምንት

ዕብራውያን ምዕራፍ 11

የመጀመሪያ ቀን፡ - ዕብራውያን 11:1-7

ባለፈው ሳምንት ትምህርታችን በስተመጨረሻ አካባቢ «ጻድቅ በእምነት ይኖራል» የሚለውን ተመልክተናል፤ (ዕብራውያን 10:38)። የክርስቲያን ዋነኛ ባህርያት አንዱ እምነት ነው። ግንኙውም ዓይነት ስደት ሊጻፍሙና እግዚአብሔርን በሕይወታቸው ደስ ሊያሰኙ የሚችሉ እምነታቸውን ጠብቀው የሚኖሩ ሰዎች ናቸው። እምነት ሁኔታዎች ሁሉ ድፍን ባሉበት ወቅት አንድን ሰው ለእግዚአብሔር ታግኝ አድርጎ የሚያቆየው ነገር ነው። ስለዚህም ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ግሰኝት አይቻልም።

1ኛ ጥያቄ፡ - ሀ) በራስህ ቃል እምነት ምን እንደሆነ ግለጽ።

ለ) በሕይወትህ ውስጥ እምነትህን እንዴት አድርገህ እንደገለጽክ ምሳሌዎችን ስጥ።

እምነት የሚለው ቃል በብዙ ሰዎች ዘንድ የተለያዩ ትርጓሜ ይሰጠዋል። ለአንዳንዶች እምነት ማለት ሃይማኖት ነው፤ ለዚህም ነው በአግርኛ እምነትና ሃይማኖት የሚሉት ቃላት በጣም የሚዛመዱት ለሌሎች ደግሞ አንድን ነገር አመዛዝና እንደማመን ዓይነት ትርጓሜ አለው። ስለዚህም አንድን ሰው የተናገርኩትን ታምናለህ? ብለን የምንጠይቀው የአመኔታው ሁኔታ ስለሚለያይ ነው። በዚህ ምክንያት አንድ ሰው አማኝ ነው ስንል ምን ማለታችን እንደሆነ እምነትም ስንል ምን እንደሆነ ማብራራት ይኖርብናል።

ሰው ሁሉ እምነት አለው። አንዳንድ ሰዎች እምነታቸውን በሚሠሩት ጥሩ ሥራ ላይ ያደርጋሉ፤ አንዳንዶች ደግሞ በቤተ ክርስቲያናቸው ይተማመናሉ ወዘተ...። ታዲያ ዋናው ነገር አንድ ሰው እምነት አለው ወይ ሳይሆን በትክክለኛው ነገር ላይ ይተማመናል ወይ የሚለው ሐሳብ ነው። ወደ ደገንነት የሚመራን አንድ ብቸኛ እምነት ነው።

2ኛ ጥያቄ፡ - ዕብራውያን ምዕራፍ 11 እንብብ። የተለያዩ ሰዎች እምነታቸውን እንዴት እንደገለጹ በዝርዝር ጻፍ።

ትክክለኛ የሆነ እምነት አራት ነገሮችን ያካተተ ነው። አንደኛ፡ እምነት ትክክለኛ የሆነ መሠረት ያስፈልገዋል። እምነታችን በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ላይ መሆን አለበት እንጂ በመልካም ሥራችን ወይም በሐሰተኛ አማልክት ላይ መሆን የለበትም።

3ኛ ጥያቄ፡- እምነታቸውን በተላላቀ በታ ላይ የሚያደርጉ ሰዎችን ምሳሌ ስጡ።

ሁለተኛ! እምነታችን መመሥረት ያለበት በተረዳነው እውነት ላይ ነው። አንድ ስለሚያምንበት ነገር ጠንቅቆ ሳያውቅ በኢየሱስ ክርስቶስ አምናለሁ ቢል በቂ አይደለም። እውነተኛ እምነት ስለ እግዚአብሔር፣ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ስለ ኃጢአት፣ ስለ ደገንነት ወዘተ... ግወቅን ወይም መንገዱን ያካተተ ነው። ይህ ዕውቀት በመጀመሪያ ላይ በከፊልም ቢሆን አንድ አዲስ ክርስቲያን ስለ እግዚአብሔርና ስለ ቃሉ ያለው ግንዛቤ በዚህ ላይ የተመሠረተ ይሆናል።

ሦስተኛ! እምነት ራስን አላልፎ የመስጠት ሁኔታን የሚጠይቅ ነው። ስለዚህም ለደገንነቱ በኢየሱስ የሚያምን ግንኛውም ሰው በመልካም ሥራው ላይ መተማመን ትቶ ለመዳን ሲል ሙሉ እምነቱን ስለ ኃጢአቱ በሞተው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ግድረግ አለበት። ይህ ሰው ሕይወቱን በሙሉ ለጌታ መስጠትና በሙሉ ልቡ ጌታን ለመከተል መወሰን አለበት። በኢየሱስ እናምናለን እያልን ሕገጋቱን የግንጠብቅ ከሆነ እምነታችን የሚያድነን ዓይነት አይደለም። በክርስቲያን ቤተሰብ ውስጥ ያደጉ ብዙ ሰዎች ወላጆቻቸው ክርስቲያን በመሆናቸው ለደገንነት የሚያበቃ እምነት ያላቸው ይመስላቸዋል። እውነቱን ሊያውቁ ይችላሉ፣ ነገር ግን ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኛቸው አድርገው በእምነት እስካልተቀበሉት ድረስ እምነታቸው የሚያድናቸው አይሆንም።

4ኛ ጥያቄ፡- ኢየሱስን እንደ ግል አዳኝህ አድርገህ በእምነት ተቀብለኸዋልን? የተቀበልክበት ትክክለኛ ቀን ታውቀዋለህ? ካወቅኸው ጻፈው።

አራተኛ! እምነት ዝም ብለን በሐሳባችን የምንፈጽመው ነገር ብቻ ሳይሆን በተግባርም መገለጽ ያለበት ነገር ነው። በዚህ ምክንያት ነው ያዕቆብ «እምነት ያለ ሥራ የሞተ ነው» ያለው (ያዕቆብ 2: 24፣ 26)። በምዕራፍ 11 ላይ የዕብራውያን ጸሐፊው ዋና ሐሳብ ይህ ነው። የብሉይ ኪዳን የእምነት ሰዎች የታወቁት በታላቅ ችግር ጊዜ ለእግዚአብሔር ታዛዥ በመሆናቸው ነው እንጂ ትክክለኛ እምነት አላቸው ተብለው አይደለም። ስለዚህም የብሉይ ኪዳን ጻድቃን ሰማዕታት ለእኛ በአዲስ ኪዳን ሥር ለምንኖር የእምነት ምሳሌዎች ናቸው።

5ኛ ጥያቄ፡- ለአንድ ክርስቲያን እምነቱን የሚገልጽለት ሥራዎቹ ምን ምንድን ናቸው? እምነት እንዳለው የሚያሳየው ስም ምን ነገሮችን ከመሥራት ሲቆጠብ ነው?

6ኛ ጥያቄ፡- ዕብራውያን 11: 1-7 አንብብና የሚከተሉትን ጥያቄዎች መልስ፡-

ሀ) ደራሲው እምነትን እንዴት ይተረጉማል? ምንስ ማለት ነው?

ለ) በእግዚአብሔር ሕዝቦች ሕይወት ውስጥ እምነት እንዴት መገለጽ እንዳለበት ምሳሌ የሚሆኑ ሰዎች ስም ዝርዝርና እምነታቸውንም እንዴት አድርገው እንደገለጹት ገለጽ።

ለዕብራውያን ጸሐፊ አንዱ ቁልፍ የሆነው የእምነት ነገር ሕይወትን ፊት ለፊት በማያዩት ነገር መሥርቶ መኖር ነው። እንደምታስታውሰው ጸሐፊው አዲስ ኪዳን በኢየሱስ ክርስቶስ ለሚያምኑ ታላላቅ የሆኑ የተስፋ ቃላት ሰጥቷል ብሏል። ሙሉ የጋጢኦት ምሕረት እንደሚገኝና የእግዚአብሔር ትዕዛዝ በሰዎች ልብ ላይ እንደሚጻፍ ቃል ኪዳን ተደርጓል። በጸሎት ወደ እግዚአብሔር ዙፋን እንደምንቀርብ ተስፋ ተሰጥቶናል። ይህም ሆኖ ከእነዚህ በረከቶች ውስጥ አንዱም ቢሆን በዓይን የሚታይ አይደለም።

እምነት በሰዎች ዓይን ሊታይ የማይችሉትን ነገሮች እንደሚታዩና እርግጠኛ እንደሆነ አድርጎ ይቆጥራቸዋል። ምንም እንኳ የተመሠረተው በእግዚአብሔር ቃል ላይ ቢሆንም ብዙ ጊዜ የእግዚአብሔር ቃል ለዓይን የሚታይ ምልክቶችን አይሰጥም። ይህም ሆኖ አማኝ የሚኖረው እነዚህ የተስፋ ቃላት እንደተፈጸሙ አድርጎ በመቁጠር ነው። «የጥንቶቹ ሰዎች» የዚህ ነገር አርአያ ናቸው፤ እኛም የእነርሱን ምሳሌነት መከተል አለብን። ብዙዎቹ የእግዚአብሔር ሰዎች በብሉይ ኪዳን ውስጥ ይዘውት የነበረው የእግዚአብሔር የተስፋ ቃል ነው እንጂ እንዴት እንደሚፈጸም ምንም አያውቁም ነበር። በሥጋዊ ዐይናቸው የነገሮቹን መፈጸም እያዩ ከማመን በማይታየው የእግዚአብሔር ኪዳን ላይ እምነታቸውን በመጣል በእርሱ ላይ ሕይወታቸውን መመሥረቱን መርጠዋል። ባለን ወይም በምናየው ነገር ላይ ብቻ የምንተማመን ከሆንን ምንም እምነት ወይም ተስፋ የለንም ማለት ነው፤ (ሮሜ 8:24)።

7ኛ ጥያቄ:- የማይታይ ነገሮች ሆነው ያመንከባቸው ወደ በኋላም ሕይወትህን የቀየሩትን አንዳንድ ነገሮች ለምሳሌ ያህል ገለጽ።

በክርስትና ሕይወት ውስጥ ብዙዎቹ ዋና ዋና ትምህርቶች በሥጋዊ ዓይን የማይታዩ ናቸው። (ለምሳሌ፤ ከሙታን መነሣት፤ ዘላለማዊ ሕይወት፤ ኢየሱስ ክርስቶስ፤ መንፈስ ቅዱስ፤ እግዚአብሔር)። እነዚህ ነገሮች ከምናየውና ከምንዳስሰው ነገር ይበልጥ እውነተኛ ሆነው የሚታዩን በእምነት ዓይን ስናያቸው ብቻ ነው።

በዕብራውያን 11 ላይ ጸሐፊው ብዙ የእምነት ምሳሌዎችን ይሰጣል። ለምሳሌ፤ በመጀመሪያ እምነት ሊኖረን የሚያስፈልገው በፍጥረት ሥራ ላይ ነው (ቁጥር 3)። እግዚአብሔር ምድርን ሲፈጥር ግናችንም በምድር ላይ አልነበርንም። ስለዚህም ስሜቶቻችንን በመጠቀም እግዚአብሔርን ዓለምን ፈጥሯል ብለን ልናሳምን አንችልም። ይህ እውነት ለመቀበል የማይፈልጉ ዓለም እንዴት እንደተፈጠረ የሚገልጽ የራሳቸው የሆነ መላምት ያወጣሉ። ብዙዎች አዝጋሚ ለውጥ በሚባለው መላምት ያምናሉ። በዚህ መላምት ለማመን አንድ ክርስቲያን ሁሉን ነገር እግዚአብሔር ፈጥሯል ብሎ ለማመን የሚወስድበት ያህል ነው። ይህም የሆነው ግንም ሰው ዓለምን ሲፈጥር ባለማየቱ ነው።

8ኛ ጥያቄ:- ሀ) ትምህርት ቤታችሁ ስለ አዝጋሚ ለውጥ ያስተምራል?

ለ) ሲያስተምራችሁ እንደ አግራጭ መላምት አድርገው ነው የሚያስተምሯችሁ ወይስ ሌላ ምንም አግራጭ የሌለው እውነተኛ ነገር ነው ብለው ነው የሚያስተምሯችሁ?

ሐ) ክርስቲያኖች በመሆናችሁ በዚህ መላምት ለሚያምኑ ሰዎች ምን ዓይነት መልስ ነው የምትሰጧቸው?

መጽሐፍ ቅዱስ በመጀመሪያ እግዚአብሔር ዓለምን እንደፈጠረ ያስተምረናል፤ (ዘፍጥረት ምዕራፍ 1)። እነዚህ በዓይኖችን የምናያቸው ነገሮች በሙሉ የተገኙት ከምንም ነው። ይህን በእምነት መቀበል አለብን። አንድ አዝጋሚ ለውጥ የእግዚአብሔርን ፈጣሪነት በማይቀበሉ መላምቶች ማመኑ በእግዚአብሔር ቃል እንደማናምን ያስቆጥራል።

ሁለተኛው የእምነት ምሳሌ፤ የአቤል ሕይወት ነው፤ (ቁጥር 4) (ዘፍጥ. 4: 3-7)። የአዳምና የሔዋን ልጆች ስለሆኑት ስለ አቤልና ስለ ቃኤል የተነገረውን ታሪክ ታስታውሳለህ? ሁለቱም ወደ እግዚአብሔር መሥዋዕት አቀረቡ፤ እግዚአብሔር ግን የአቤልን ብቻ ተቀበለ። ለዚህ የተለያዩ ምክንያቶች ተሰጥቷል። አንዳንዶች የአቤል መሥዋዕት ደም በመሆኑና የቃኤል ግን ባለመሆኑ ነው ይላሉ። ለዕብራውያን ጸሐፊ ግን እግዚአብሔር የቃኤልን ትቶ የአቤልን መሥዋዕት የተቀበለበት ምክንያት፡- አቤል «በእምነት» በማቅረቡ ነው። እግዚአብሔር ቃኤል አስተሳሰቡን ለውጦ እሱን በእምነት እንዲያመልከው አግራጭ ሰጥቶታል። ቃኤል ግን እምነት እንደሌለው ባለመታዘዙ አሳየ።

ከዚህ የምንግረው እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘው ውጫዊው ተግባራችን ሳይሆን ውስጣዊው አመለካከታችን ነው፤ (ምሳሌ 15: 8)። እምነት የሚታየው ትክክለኛ የሆነውን ነገር ስንሠራ ብቻ ሳይሆን ልባችንም በእግዚአብሔር ፊት ገጹህ ሆኖ ሲገኝ ነው፤ (ይህም ትሑት፣ ገስሐ የምንገባ፣ ወዘተ ስንሆን ነው)

ልክ የአቤል ደም የወንድሙን ሥራ በመቃወም እንደ ምሥክር ከምድር እንደ ሙሽ ሁሉ ዛሬም ለእኛ እንዴት አድርገን እግዚአብሔርን በእምነትና በእውነተኛ ልብ ቅንነት እንደምንቀርብ ሕይወቱ ምሳሌ ይሆናል።

9ኛ ጥያቄ፡- ልባችን ቅን ወይም ከእግዚአብሔር ጋር ትክክል ባለመሆኑ ምክንያት በዛሬው ጊዜ እግዚአብሔርን ስናመልክ ተቀባይነት የሌለው ምን ዓይነት ሥራ ነው ልንሠራ የምንችለው?

ሦስተኛው የእምነት ምሳሌ፤ ሄናክ ነው፤ (ከቁጥር 5-6) (ዘፍጥረት 5: 18-24)። ሄናክ እምነቱን የገለጸው ከእግዚአብሔር ጋር በነበረው የጠበቀ ኅብረት ነው። ብሉይ ኪዳን «ሄናክም አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር አደረገ» ይላል። ይህ ከእግዚአብሔር ጋር የነበረው የጠበቀ ኅብረት ሕይወቱን የተቀደሰች እንድትሆን አድርጓታል። ስለዚህም እግዚአብሔርን በጣም ደስ በማሰኘቱ በብሉይ ኪዳን ሞትን ሳያዩ እግዚአብሔር ወሰዳቸው ተብለው ከተጠቀሱት ሁለት ሰዎች መካከል አንዱ አድርጎታል፤ (ሁለተኛው ሰው ኤልያስ ነው)።

በዕብራውያን 11:6 ላይ ጸሐፊው እምነትን በተመለከተ አንድ ሌላ ጥንኛ የሆነ መመሪያ ይሰጣል። እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ግንኙውም ዓይነት ሥራ ለመሥራት ከተፈለገ መሠረቱ እምነት መሆን አለበት። የሄኖክ በእግዚአብሔር መወሰድ እግዚአብሔር በሄኖክና በእምነቱ ደስ እንደተሰኘ ግረጋገጫ ይሆናል። የፈለገውን ያህል ጥሩ ነገር ብንሠራ በእውነተኛ እምነት ካልታገዝ እግዚአብሔርን ደስ አያሰኘውም። ይህም ለሌሎች መመሥከር፣ መመልወት፣ ወዘተ... ሊሆን ይችላል። እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ሥራ የምንሠራው በእምነት ላይ በመመሥረት ነው። እግዚአብሔር ደስ የሚሰኘው እስከ መጨረሻው ጽኑ ሆኖ በሚቆም እምነት ላይ ብቻ ነው።

በእምነት ውስጥ ሁለት ዋና ዋና ነገሮች ያስፈልጋሉ፡- አንደኛ፤ ወደ እግዚአብሔር ትክክለኛ አመለካከት መኖሩ ነው። ለሁሉም እምነት ወይም ሃይማኖት መሠረት የሆነው ሁሉን የፈጠረ አምላክ እንዳለ ግመኑ ነው። ያለዚህ ለደገነነት የሚያበቃ ሊኖረን አይችልም። በእርግጥም እግዚአብሔር እንዳለ ካመንን በኋላ ነው በእርሱ ላይ ተመሥርተን እምነታችንን የምናሳድገው። ኢየሱስ ስለ ኃጢአታችንም እንደሞተ፣ ወዘተ ግመን አለብን። ነገር ግን የዚህ መሠረቱ በእግዚአብሔር ሕልውና ያለን እምነት ነው።

ሁለተኛ፤ እግዚአብሔር ለሚሾት ሁሉ እሩቅ እንዳልሆነና እንዲህም በማድረጋቸው ደስ እንደሚሰኝባቸው ግመን አለብን። በሌላ አነጋገር እግዚአብሔር ዝምተኛና የተሸሸገ አምላክ ሳይሆን በእውነተኛ እምነት ለሚጠሩት ሁሉ ፈጥኖ የሚደርስ ነው። ከፈለገው ወደ እኛ እንደሚመጣ ቃል ገብቶልናል። «ጸሎታችሁን እሰግለሁ፣ እራሴን እገልጥላችኋለሁ፣ አድናችሁግለሁ» ብሎ ቃል ገብቶልናል፤ (ትንቢተ ኤርምያስ 29:13)። እግዚአብሔር ጸሎታችንን እንደሚሰማና እንደሚያድነን ካላመንን መጸለይ አያስፈልገንም። ግን አስተውሉ፣ እርሱን የመፈለጉን ሐላፊነት እግዚአብሔር የሰጠው ለእኛ ነው። ልባችንን ለእግዚአብሔር የመክፈትና ከእርሱ ጋር ገብረት ለማድረግ የመፈለጉን ሐላፊነት መውሰድ ያለብን እኛ ነን። ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር «ፈቃደንና እራሴን እገልጥላችኋለሁ» ብሎ ቃል ይገባልናል።

10ኛ ጥያቄ፡- እነዚህ ሁለት ነገሮች በሕይወትህ ውስጥ የገለጡት እንዴት ነው?

አራተኛው የእምነት ምሳሌ የሆነው የኖህ ሕይወት ነው፤ (ቁጥር 7) (እሪት ዘፍጥረት 5:28-9:29)። ምንም እንኳን ባያየው ኖህ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምቶ ለሚያምን ሰው ጥሩ ምሳሌ ነው። እንደምታስታውሰው እግዚአብሔር ምድርን በውኃ አጠፋታለሁ ብሎ ተናገሮ ነበር። ምንም ዝናብ ሳያይ በአካባቢው ጎርፍ የሚያስነሣ ታላቅ ወንዝ ሳይኖር ኖህ ለብዙ ዓመት ያህል ትልቅን መርከብ ሲሠራ ነበር። ኖህ በእግዚአብሔር መታመኑን ያሳየው መርከቡን በመሥራቱ ነው። ይህ እምነቱ ለቤተሰቡ ደኅንነትን አስገኘለት። ይህ ብቻ አይደለም ይህ እምነቱ የእግዚአብሔርን የውኃ ጥፋት ፍርድ አስከተለ። የእምነትም ፍሬ ጽድቅ ሆነ።

እምነት በሰዎች ውስጥ አንድ ዓይነት በሆነ መንገድ አይገልጽም። የአንዳንዶች እምነት የታየው እግዚአብሔርን ባስደሰተው ልብ ቅንነታቸው ነው። ለሌሎች እምነት የተገለጸው የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን እንደሚፈጸም የሚገልጽ ምንም ዓይነት ምልክት ሳይኖር ትልቅ መርከብ በመሥራት ነው። ሁሉም ግን ሕያው ከሆነው አምላክ ጥሩ ግንኙነት ሊኖራቸው ይገባል። በእግዚአብሔርም ቃል መታመንና ምንም እንኳን በስተመጀመሪያ ላይ የተስፋ ጭላንጭል ባያዩም ሕይወታቸውን በእግዚአብሔር ቃል ኪዳን ላይ መሥርተው ለመኖር ፈቃደኛ መሆን አለባቸው።

11ኛ ጥያቄ፡- በሕይወትህ ውስጥ እምነትህ የተገለጸው እንዴት ነው?

ሁለተኛ ቀን፡- ዕብራውያን 11:8-19

ዕብራውያን ምዕራፍ 11 እምነት በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ እንዴት እንደሚገለጽ የሚያትት ስለ እምነት የተጻፈ ምዕራፍ ነው። በዚህ ምዕራፍ ጸሐፊው በብሉይ ኪዳን ያሉትን ታላላቅ ሰዎች በመጥቀስ እምነት እንዴት ሕይወታቸውን እንደመራው ያሳየናል። በትናንትናው ዕለት ከፍጥረት ጊዜ አንሥቶ ምድር በውኃ መላት እስከጠፋችበት ጊዜ የነበሩትን የተለያዩ ሰዎች ተመልክተናል።

ዛሬ አምስተኛ የእምነት ምሳሌ የሆነውን አብርሃምን እንመለከታለን። የአብርሃም እምነት በእምነት መኖር እንዴት እንደሆነ በደንብ የሚያሳየን ምሳሌ ነው። ስለዚህም በብሉይ ኪዳን ላሉት እሥራኤላውያንና በአዲስ ኪዳን ላሉት ክርስቲያኖች ሁሉ የእምነት አባት ነው፤ (ሮሜ 4:11-12)።

12ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 4:1-12 አንብብ። አብርሃም የጻደቀው እንዴት ነው?

13ኛ ጥያቄ፡- ዕብራውያን 11:8-19 አንብብ።

ሀ) አብርሃም በእግዚአብሔር ላይ መታመኑን የሚያሳዩ በሕይወቱ ያሉ የተለያዩ ነገሮችን በዝርዝር ጻፍ።

ለ) ከአብርሃም የእምነት አገላለጽና በእኛ ባለው የእምነት አገላለጽ መካከል ያለው መመሳሰል ግለጽ።

የአብርሃም እምነት በሕይወቱ በተለያዩ ወቅት በደረሱ ሁኔታዎች በኩል ተገልጿል።

1. እግዚአብሔር ሲጠራው አብርሃም እምነቱን አሳይቷል፤ (ቁጥር 8-10) (ዘፍጥረት 12:1-3)። እግዚአብሔር አብርሃምን «የአባትህን ቤትና የተወለድክበትን ትተህ ውጣ» ብሎ በጠራው ጊዜ የጉዞው መጨረሻ ወዴት እንደሆነ አልነገረውም ነበር። ለአብርሃም ያለው «ወደማሳይህ ምድር ውጣ» ብቻ ነው። ዳግመኛ ላለመመለስ ለአንድና ለመጨረሻ ጊዜ አብርሃም የተወለደበትን አገር ትቶ ይነሣል። እምነቱን በእግዚአብሔር ላይና በቃል ኪዳኑ ላይ (ሲፈጸሙ ባላያቸው) እንጂ፤ በፊት በነበረው የተመቻቸ ሕይወቱ ላይ ማድረግ አልነበረበትም። አሁንም እንደገና እምነትና ታዛዥነት አንድ ላይ የተጣመሩ ነገሮች እንደሆኑ እናያለን። ሁሉም ሁለቱ አብረው ሲጣመሩ ነው እግዚአብሔርን ደስ ሊያሰኙ የሚችሉት።

አብርሃም የምትወርሳት አገር ናት ተብሎ ተሰፋ ወደተሰጠው ወደ ከነዓን ምድር ቤቱን ትቶ ይነሣል። በዚህም ምክንያት ነው «የተሰፋይቱ ምድር» የሚል ትርጓሜ የተሰጠው። በጣም የሚያስገርመው ነገር ግን አብርሃም አንዱንም የተሰፋ ምድር በሕይወቱ ዘመን አለመቀበሉ ነው። ከአንድ ቦታ ወደ ሌላ ቦታ ሲሄድ ይኖር የነበረው በቤት ውስጥ ሳይሆን በድንኳን ውስጥ ነበር። ይሰሐቅና የልጅ ልጅ ያዕቆብም ይኖሩ የነበሩት እንዲሁ ነው። የአሥራኤል ሕዝብ ለአብርሃም የተሰጠውን የተሰፋ ቃል የፈጸሙትና የወርሱን ምድር የተቀበሉት አብርሃም ከሞተ ከ400 ዓመት በኋላ ነው። ሕይወቱን በሙሉ አብርሃም እግዚአብሔር በሰጠው ምድር ላይ እንግዳ ነበር።

አብርሃም ለዚህ ያህል ጊዜ እግዚአብሔር ተሰፋ ያደረገለትን ምድራዊ በረከት ሳይቀበል የኖረው እንዴት ነው? ይህ የሆነው መንፈሳዊ አይኖቹን በማይታዩት ዘላለማዊ ነገሮች ላይ በማድረጉ ነው። ይጠባበቅ የነበረው ምድራዊ የሆነ ከተማ ወይም መሬት ሳይሆን እግዚአብሔር ለሕዝቦቹ በመንግሥተ ሰማያት ያዘጋጃት የነበረችውን ከተማ ነበር።

14ኛ ጥያቄ:- የዮሐንስ ራዕይ 21:1-4፣ 9-28 እንብብ።

ሀ) ይህኛ ዘላለማዊ ከተማ ስሟ ማን ነበር?

ለ) ስለ ከተማይቱ በአጭሩ ግለጽ።

አብርሃም የዘላንነት ኑሮ ሊቋቋመው የቻለው በመጨረሻ ላይ ይደርስባት የነበረው ዘላለማዊ ከተማ ኢየሩሳሌም እንደነበረች በመገንዘብ ነው። እኛም ብንሆን ይህች እንደ ጥላ የምታልፍ ምድራዊ ሕይወታችን ላይ ከማተኮር ዐይናችንን በዘላለማዊ ከተማ ላይ ማድረግ አለብን። (2ኛ ቆሮ. 4:16-18)።

15ኛ ጥያቄ:- ሀ) አንድ ክርስቲያን ዐይኑን በምድራዊ ነገሮች ላይ ማድረጉን ትቶ በእግዚአብሔር ዘላለማዊ ከተማ ላይ ቢያደርግ ሕይወቱ በምን ዓይነት ሁኔታ እንደሚለወጥ በዝርዝር ጻፍ።

ለ) ክርስቲያኖች ዐይናቸውን ዘላለማዊ ነገር ላይ እንዳያደርጉ የሚከለክሏቸውና በጣም አስፈላጊ ናቸው የሚሏቸው የአንዳንድ ምድራዊ ነገሮችን በዝርዝር ጻፍ።

2. ሁለተኛው የእምነት ምሳሌነት በአብርሃም ሕይወት ውስጥ የታየው በይስሐቅ መወለድ ነው። (ክቶሮ 11-16)። እግዚአብሔር ልጅ እስጥላሁ ብሎ የተሰፋ ቃል በሰጠው ጊዜ እንደተጻፈው «አብርሃም በእግዚአብሔር አመነ ጽድቅም ሆኖ ተቆጠረለት! (ዘፍጥረት 15:1-6)። አብርሃምና ሣራ ልጅ ሲኖራቸው እንደግይቸል ተገንዝበው ነበር። በተፈጥሮ ልጅ የመውለድ ኃይላቸው አልቋል፣ ምክንያቱም አብርሃም የ75 ዓመት ሰው ሣራ ደገሞ የ65 ዓመት ዕድሜ ነበረች እና ነው። ይህም ሆኖ እግዚአብሔር አንድ ልጅ ብቻ ሳይሆን ልጆችህ እንደ ሰማይ ከዋክብትና እንደ ምድር አሸዋ ይበዛሉ የሚል የተሰፋ ቃል ነው የሰጠው።

ምንም እንኳ የመጀመሪያውን የእግዚአብሔር የተስፋ ቃል ከብዙ ዓመታት በኋላ (ከ25 ዓመት) ቢቀበልም እግዚአብሔር ስለ ልጅ በሰጠው የተስፋ ቃል ላይ ምንም ጥርጣሬ አልነበረውም። እግዚአብሔር የተስፋ ቃሉን በመፈጸሙ ላይ ታማኝ እንደሆነ ተገንዝቦ ነበር። ስለዚህም እግዚአብሔር አብርሃምን አከበረ! የእሥራኤል ሕዝብን ዘር የሚያሠፋውም ልጅ ይስሐቅ ተወለደ።

16ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ለብዙ ዓመታት ቆይተህ ያላገኘኸው እግዚአብሔር ላንተ የሰጠህ የተስፋ ቃል ካለ ምንድን ነው?

ለ) እግዚአብሔር ይህን የተስፋ ቃሉን እንደሚያከብር ማረጋገጫ የሚሆንህ ነገር ምንድን ነው?

ዕብራውያን ምዕራፍ 11፡13-16፡ ስለ አብርሃም፡ ስለ ይስሐቅ፡ ስለ ያዕቆብና ስለ ብሉይ ኪዳን ጻድቃን ሰማዕታት ታላቅ እምነት የሚገልጽ ግጥቃለያ ያካተተ ነው። እነዚህ ሰዎች በሕይወታቸው ዘመን የእግዚአብሔር የተስፋ ቃል ተፈጽሞ አላዩም። ለምሳሌ ያህል አብርሃም ታላቅ ሕዝብ አደርግላሁ፣ ታላቅ ምድር እስጥላሁ፣ ወዘተ... የሚሉ የተስፋ ቃላት ተሰጥተውታል፡ ነገር ግን እርሱ የሞተው የራሱ የሆነችው የመቃብሩን ቦታ ብቻ ይዞ ነበር። ለእርሱ ከነዓን ሁሉ «የተስፋይቱ ምድር» ነበረች እንጂ የእርሱ አልነበረችም። ሌሎች ስለ መሢሔ መምጣት ተስፋ ተሰጥተው ነበር፤ ነገር ግን አላዩትም። ምንም እንኳ ይኖሩበት የነበረው ሁኔታ ከእግዚአብሔር የተስፋ ቃል ባይጣጣምም በእግዚአብሔር ቃል ላይ የነበራቸውን እምነት ግን እስከ መጨረሻው ድረስ ጠብቀዋል። የተስፋው ቃል እንዴት እንደሚፈጸም ግን በድንገገገግ ተመልክተውት ነበር። ስለዚህ አብርሃም ይስሐቅን የተመለከተው የታላቁ ሕዝብ የበኩር አድርጎ ነበር።

እምነታቸውን መጠበቃቸው ልባቸው የነበረው የማይታየው ዓለም ላይ እንደነበር ያሳየናል። አብርሃም ቢፈልግ ወደ አባቶቹ አገር ወደ ኡር ሄዶ የተስፋውን ቃል መፈጸም መጠባበቅ ይችላል ነበር። በምትኩ ግን እንደ እንግዳ ነው የኖረው! የኡር ወይም የከነዓን ሰው አልነበረም። አብርሃምም የብሉይ ኪዳን ጻድቃን ሰማዕታት ይታመኑ የነበረው በእግዚአብሔር ላይ በዘላለግግ ምድር ላይና ሊመሠረት ባለው ታላቅ ሕዝብ ላይ ነበር። እውነተኛው መኖሪያቸው ያለው ምድር ላይ ሳይሆን በሰማይ ላይ እንደሆነ ተረድተው ነበር። እምነታቸው እግዚአብሔርን በጣም ደስ አሰኝቶታል፡ ስለዚህም የአብርሃም፡ የይስሐቅና የያዕቆብ አምላክ ተብሎ መጠራቱ ያኮራዋል።

17ኛ ጥያቄ፡- ፊልጵ.3፡20፣ 1ጴጥ.2፡11 አንብብ።

ሀ) ክርስቲያኖች የተሰጣቸው ስያሜ ምንድን ነው?

ለ) የክርስቲያን እውነተኛው ዜግነቱ ምንድን ነው?

ሐ) ይህ ከአብርሃም አመለካከት ጋር የሚመሳሰለው እንዴት ነው?

መ) ይህን ዓይነትን እዚህ ኢትዮጵያ ውስጥ እንዴት ልናዳብረውና ልናሳየው እንደምንችል ምሳሌዎችን ሰጥ።

ምንም እንኳ የተወለድነው ኢትዮጵያ ውስጥ ቢሆንም እንደ እውነተኛው መናፈያችን አድርገን ልናየው አይገባንም። ዕቅዶቻችንና ተስፋዎቻችን ከዚህ ምድር ጋር ብቻ የተቆራኙ መሆን የለባቸውም። ቤት ብንሠራ ሥራም ብናገኝ ወዘተ... እኛ እዚህ መግተኞች እንደሆንን ማስተዋል ይኖርብናል። በመንፈስ ወደ ዘላለማዊ ቤታችን እየተጓዝን ነው። እኛ የመንግሥተ ሰማያት ዜጎች ነን። ስለዚህም «በዚህ ዓለም እንገደችና መግተኞች ነን»።

3. የመጨረሻው የአብርሃም እምነት ምሳሌነት የታየው ይስሐቅን ለመሠዋት በፈቀደበት ወቅት ነው። እግዚአብሔር የተስፋ ቃሎቹ በሙሉ በልጁ በይስሐቅ ይፈጸማሉ ካለ በኋላ እንደ መሥዋዕት አቅርበው ይለዋል፤ (ከቁጥር 17-19) (ዘፍጥረት ምዕራፍ 22)። አብርሃም የእግዚአብሔርን የተስፋ ቃሎች ጠንቅቆ ያውቃቸው ነበር፤ ታዲያ በሙሉ የተያዙት የተካተቱ በአንዱ ልጁ በይስሐቅ ውስጥ ነው። ይህም ሆኖ እግዚአብሔር ልጁን ይስሐቅን እንዲሠዋ ያዘዘዋል። አብርሃም፣ እግዚአብሔር ለምን እንዲህ ብሎ እንዳዘዘው አያውቅም፤ ነገር ግን እግዚአብሔርን ያውቅ ነበር። እግዚአብሔር ይስሐቅ ከተሠዋ በኋላ እንደገና ሊያስነሣው እንደሚችል በመረዳቱ ለእግዚአብሔር ታዛዥ ሆነ። ለዚህም ነው ሉሌዎቹን «እኔና ልጄ ወደዚያ ሄደን እንሰገዳለን» ያላቸው፤ (ዘፍጥረት 22:5)። ምንም እንኳ እግዚአብሔር አብርሃም እጁን ልጁ ላይ እንዳይጭን ቢያደርገው አብርሃም ቁርጥ የሆነ ውሳኔ በመውሰዱ እግዚአብሔር፡- አብርሃም ልጁን ይስሐቅን እንደሠዋውና እርሱ መልሶ ከሙታን እንዳስነሣው ነው የቆጠረው። የይስሐቅ መሥዋዕትነት እግዚአብሔር ልጁን ስለ እኛ ርጢአት እንዴት አድርጎ መሥዋዕት እንዳቀረበ የሚያሳየን ሥዕላዊ መግለጫ ነው። ምን ዓይነት ታላቅ እምነት ነበር አብርሃም የነበረው? ይህ ሁሉ ሊሆን የቻለው አምላኩን በደንብ በማወቁ ነው። አንተ እግዚአብሔርን በእንዲህ ዓይነት ሁኔታ ታውቀዋለህ?

እንዳንዴ እግዚአብሔር ለልጆቹ በጣም ከበድ ያለ ነገር ይጠይቃቸዋል ይህን የጠየቀበት ምክንያት በፈቃዱ ውስጥ ተሸሽጓል። የእምነታችንን ጥልቀት መግለጽ ያለብን በዚህን ጊዜ ነው። የእግዚአብሔርን መልካም ፈቃድ ዓላማ የምንቀበልና የምንጠብቅ ከሆነ እምነታችን ያድጋል የእግዚአብሔርም ዓላማ በሕይወታችን ተፈጻሚነት ያገኛል። ብዙ ጊዜ ግን እግዚአብሔር እምነታችንን ሲፈትን ዐይናችንን ምድራዊ ነገሮች ላይ እናደርግና እግዚአብሔርን በእምነት መጠበቁን እንተወዋለን። የእኛን ፈቃድ ከእግዚአብሔር በላይ እናደርገዋለን። በዚህም ብዙ ጊዜ የእግዚአብሔር በረከቶች ያመልጡናል።

18ኛ ጥያቄ፡- ሀ) እግዚአብሔር እምነትህን በከባድ ሁኔታ ፈትኖት ያውቃል? እንዴት እንደነበር አስረዳ።

ለ) ምላሹህ ምን ነበር?

ሐ) በእግዚአብሔር ላይ የነበረህን እምነት በተሻለ ሁኔታ ለማሳየት እንዴት አድርገህ ነበር ምላሽ መስጠት የነበረብህ?

ሦስተኛ ቀን፡ - ዕብራውያን 11:20-31

በዝርዝር ስለ አብርሃም እምነት ከተነተነ በኋላ ጸሐፊው ስለ ሌሎች ሰዎች እምነትም መናገሩን ይቀጥላል፤ በተለይም የእሥራኤልን ከባርነት አውጥቶ ወደ ከነዓን ምድር ስለ ወሰደው ስለ ሙሴ ይናገራል።

19ኛ ጥያቄ፡ - ዕብራውያን 11:20-31 አንብብ።

ሀ) እምነታቸውን የገለጹትን ሰዎች ስም በዝርዝር ጻፍ።

ለ) እያንዳንዱ ሰው በሕይወቱ እምነት እንዳለው የገለጸው እንዴት ነው?

አምስተኛው የእምነት ምሳሌ የአብርሃም ልጅ ይስሐቅ ነው፤ (ቁጥር 20) (ዘፍጥረት 27:27-40)። የእግዚአብሔር ሰው የነበረው ይስሐቅ ከአብርሃም ዝቅተኛ ቢሆንም በእግዚአብሔር ላይ ያለውን እምነቱን ጠብቆ ነው የኖረው። ይህን እምነቱን በተለይ የገለጸው ኤሳውያ ያዕቆብን በባረከበት ወቅት ነው። ምንም እንኳ እግዚአብሔር ለአብርሃም የሰጠው የተስፋ በረከቶች ሲፈጸሙ ባያይም፤ የእርሱ እንደሆኑ ገን አውቆ ነበር። መንፈሳዊ ዐይኑን በማይታዩት የእግዚአብሔር የተስፋ ቃሎች ላይ በማድረግ ወደ ያዕቆብ አስተላልፏቸዋል። ምንም እንኳ ኤሳው ዋነኛውን በረከት መቀበል ቢኖርበትም ከይስሐቅ በረከትን ሳይቀበል አልቀረም። እነዚህ የፓትሪያርኮቹ በረከቶች እግዚአብሔር ወደፊት የሚያደርጋቸውን የሚጠቅሱ ትንቢቶች ነበሩ።

ስድስተኛው ምሳሌ የይስሐቅ ልጅ ኤሳው ነው፤ (ቁጥር 21)። ምንም እንኳ በሕይወቱ በራስ ወዳድነት የኖረ ከእግዚአብሔር የራቀ ቢሆንም እርሱ በእግዚአብሔር ላይ ያለውን እምነት የገለጸው የማይታየውን የእግዚአብሔርን በረከት ለዮሴፍና ለሁለቱ ልጆቹ በማስተላለፍ በኩል ነው፤ (ዘፍጥረት 48:8-20)።

ሰባተኛው ምሳሌ ታላቁ ሰው ዮሴፍ ነው፤ (ቁጥር 22)። ምንም እንኳ በእግዚአብሔር ላይ ያለውን እምነቱን በብዙ መንገድ ቢያሳይም በዚህ ሥፍራ የተጠቀሰው አንዱ ብቻ ነው። ይህ የዮሴፍ የሕይወቱ ፍጻሜ አካባቢ ያለ ነውር ነው። ሊሞት ሲል ከብዙ ዓመታት በኋላ የሚፈጸመውን የእሥራኤል ልጆችን ከገዙት የመውጣትን ነገር ይተነብያል። ሲወጡም አጥንተን ወደ እሥራኤል ምድር ይዘው እንዲቀብሩት ይነግራቸዋል። ይህም ልቡ ጠቅላይ ሚኒስትር የነበረበት ግብፅ ውስጥ ሳይሆን እግዚአብሔር ተስፋ ወደ ሰጠው ከነዓን ምድር ላይ እንደነበር ያሳያል።

እነዚህ ሦስቱ ፓትሪያርኮች እምነታቸውን እስከ ሕይወታቸው ፍጻሜ እንዴት አድርገው እንደያዙ የሚገልጹ ምሳሌዎች ናቸው። የእግዚአብሔርን በረከትና ተስፋ ለልጆቻቸው አስተላለፉ። በሕይወታቸው ዘመን ባይፈጸሙም እግዚአብሔር አንድ ቀን በረከቱን ፍጻሜ እንደሚያደርስላቸው ያውቁ ነበር። እኛም ብንሆን የእግዚአብሔር የተስፋ ቃሎች በሕይወታችን ባይፈጸሙም እንኳ እስከ መጨረሻው ድረስ እስከንሞት ታማኞች መሆን አለብን።

ለምነተኛ ምሳሌዎች፤ የሙሴ ቤተሰብ ነው፤ (ቁጥር 23)። ይህ ቤተሰብ እምነቱን የገለጸው በግብፅ መንግሥት ልጆቻችሁን ገደሉ የሚለውን ትዕዛዝ በመጣስና ሙሴን ከሞት በማትረፍ ነው። ለንጉሡ አለመታዘዛቸው እምነታቸውን በእግዚአብሔር ላይ እንዳደረጉ ያሳያል፤ በተለይም ሙሴ በእግዚአብሔር ለልዩ ምርጫ ሲገነዘቡ ለእነርሱም እምነት እንዳላቸው ማረጋገጫ ይሆናቸዋል። እነርሱን እምነታቸው መንግሥቱን እንዲቃወሙና የሚመጣውን ቅጣት ለመጋፈጥ እንዲቆርጡ አድርጓቸዋል። ቅድሚያ የሰጡት እግዚአብሔር መታዘዝን ነው።

20ኛ ጥያቄ፡- በቤተ ክርስቲያንህ ያሉት ክርስቲያኖች እንደዚህ ዓይነት ከባድ ምጭ ለመምረጥ የሚገደዱት እንዴት ነው?

ዘጠነኛው ምሳሌ፤ ታላቁ የእሥራኤል ሕዝብ መሪ ሙሴ ነው፤ (ቁጥር 24-28)። በዕብራውያን ምዕራፍ 3 ላይ ሙሴ የብሉይ ኪዳን መካከለኛ አስታራቂ እንደነበረ ተመልክተናል። የሙሴ ሕይወት ያለማድረጥ የሚያሳየን የእግዚአብሔርን መኖርና ኃይሉን የሚያውቅ በዚያ ብርሃን ውስጥ እንዴት መኖር እንደሚገባው የተገነዘብ ለው ነው።

ጸሐፊው ሙሴ እምነቱን የገለጸባቸውን ብዙ ምሳሌዎችን ይጠቅሳል።

1. በፈርዖን ቤት ውስጥ አልኖርም እኔ የፈርዖን ባርች የሆኑት የእሥራኤላውያን ወገን ነኝ በማለት እምነቱን ገልጿል። ሙሴ ያደገው በግብፅ ቤተ መንግሥት ውስጥ ነው። አንዳንድ ምሁራን ሙሴ አልጋ ወራሽ ነበር ይላሉ፤ ይህ ከሆነ ደግሞ ፈርዖን ከሞተ በኋላ የሚቀጥለው የግብፅ መሪ እርሱ ነው ማለት ነው። በዚህ እርግጠኞች ባንሆንም ሙሴ የአንድ የንጉሥ ልጅ ሊያገኝ የሚችለውን ጥሩ ትምህርትና ዕድል እንዳገኘ ግን እርግጠኞች ነን። ይህም ሆኖ እግዚአብሔር ሕዝቡን ከግብፅ እንዲያወጣለት ጥሪ እንዳደረገለት ተረድቷል። ምንም እንኳን በመጀመሪያ አካባቢ በፊሉ ጊዜና ኃይል እሥራኤልን ለመምራት ቢሞክርም በመጀመሪያ አካባቢ እምነትን የገለጸው ከተደላደለው የፈርዖን ቤት ኑር የእሥራኤልን የባርነት ኑር በመምረጡ ነው። እሥራልን እንዲመራ በእግዚአብሔር ስለተመረጠም ግብፅ እቆያለሁ ብሎ ቢመርጥ እንደ ኃጢአት ይቆጠርበታል። ስለዚህም እግዚአብሔርን ለመታዘዝ ሲል ከብልፅግና ድህነትን፣ ከክብር ደግሞ ውርደትን መረጠ። ይህንን ያደረገው የግድታዩትን የእግዚአብሔር የተስፋ ቃሎች በመንፈሳዊ ዓይኖቹ ይመለከት ስለነበር ነው።

21ኛ ጥያቄ፡- ለክርስቶስ ስም ሲሉ ከብልፅግና ይልቅ ድህነትን የክብር ቦታ ከሆነ ነገር ይልቅ ውርደትን የመረጡ የምታውቃቸውን ክርስቲያኖች እንደ ምሳሌ ጥቅስ።

2. ሙሴ ከግብፅ ወጥቶ በምድረ በዳ በመኖር እምነቱን ገልጿል። ምንም እንኳን በእግዚአብሔር ዓይን ተቀባይነት ባይኖረውም ሙሴ ግብፃዊውን ሲገልጽ፣ በቅዱስ መንግሥቱ አልኖርም ብሎ ቁርጥ ውሳኔ አደረገ። በዚህም ጊዜ በዚች ምድር ተፈላጊ በመሆኑ መኮብላል ነበረበት። ታዲያ ለአርባ ዓመት ያህል እረኛ ቢሆንም በእግዚአብሔር ላይ ያለውን እምነቱን አልተወም።

3. ሙሉ በፋሲካው ጊዜ እምነቱን ገልጿል። ለእግዚአብሔር ታዛዥ በመሆን የፋሲካውን በግ ከሠዋ በኋላ ደሙን በበሩ ላይ እረጭቷል፤ (ዘጸአት ምዕራፍ 12)። የእርሱ እምነት በየቤቱ የመጀመሪያ ልጆች የነበሩትን ከሞት አትርፏቸዋል። እንደገና የእግዚአብሔርን ቃል በመስማት በእርሱ ተመራ። በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር ባረከው።

በምድር ላይ ታላቅ የሚባለው ቤተሰብ ውስጥ ብንወለድና በቤተ መንግሥት ውስጥ ብንኖር ኖሮ የእግዚአብሔርን ቃል ለመታዘዝ ስንል በረከቶቻችንን ሁሉ እንተው ነበርን? የሙሉ ሕይወት የእግዚአብሔርን ጥሪና ታዛዥነት ከምድራዊ በረከቶቻችን ሁሉ በላይ ግድረት መልካም እንደሆነ ለምሳሌነት ያሳየናል። የእግዚአብሔር ጥሪ እራሳችንን ዝቅ የሚያደርግ፣ በሰዎች ዘንድ የሚያስንቀንም ቢሆን እንኳ በኋላ ላይ በመንግሥተ ሰማያት የምናገኘው በረከት እነዚህን ጊዜያዊ ምድራዊ ጥቅሞች ይበልጣቸዋል። የአይሁድ ክርስቲያኖች ስለ ክርስቶስ መዋረድን ፈርተው ነበር። ሙሉ ለእግዚአብሔር ሲል ውርደትን የተቀበለው የግይታይ ሽልማት ስለነበረው ነው።

22ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ክርስቶስን መከተልህ አንተ ላይ ውርደትን የሚያመጣው እንዴት ነው?

ለ) አንዳንድ ክርስቲያኖች ለክርስቶስ ውርደትን ከመቀበል ጊዜያዊ በረከቶች የሚመርጡበትን መንገድ አንዳንድ ገለጽ።

አሥረኛው የእምነት ምሳሌ፣ የአሥራኤላውያን ቀይ ባሕርን መሻገር ነው፤ (ቁጥር 29)። እንደምታስታውሰው ከፈታቸው ቀይ ባሕር ከኋላቸው ደግሞ የግብፅ ሠራዊት ያዘር። በእግዚአብሔር ላይ በመታመን ሙሴን ወደ ቀይ ባሕር ተከተሉት። ይህ የቀይ ባሕር ጉዞ በእግዚአብሔር ላይ በመታመን የሚገኘውን ደኅንነት የሚያሳይ ሥዕላዊ መግለጫ ነው።

ግብፅን ትቶ ወደ በረሃው ከሄደው ትውልድ ሌላ የእምነት ምሳሌ፤ የተዘረዘረ ምንም የለም። ይህም የሆነው የአለማችን ምሳሌዎች በመሆናቸው ነው። ባለማመናቸውም ወደ እግዚአብሔር ዕረፍት አልገቡም፤ (ዕብራውያን 3:7)።

አሥራ አንደኛው ምሳሌ፤ የኢያሪኮ ቅጥር መፍረስ ነው፤ (ቁጥር 30) (መጽሐፈ ኢያሱ ምዕራፍ 6)። ለእግዚአብሔር ቃል ታዛዥ በመሆን ለሰባት ቀን ያህል ቅጥሩን ከዞሩ በኋላ ታላቅ ጩኸት አሰሙ፤ በዚህም ጊዜ ቅጥሩ ወደቀ። ይህ ነገር ከዚህ በፊት ሆኖ አያውቅም። ለሌሎች ሞገስነት ሊመስል ይችላል፤ ሆኖም የእግዚአብሔር ትዕዛዝ በመሆኑ ያለ ምንም ጦርነት የአንዲት ከተማ ውድመትን ያስከተለ ነበረ።

የመጨረሻ ምሳሌ፤ የኢያሪኮ ጋለሞታ ረዓብ ናት፤ (ቁጥር 31)። ምንም እንኳ ከአሕዛብ ወገን ብትሆንም የአሥራኤልን አምላክ ኃይል ተገንዝባ ነበር። አሥራኤላውያኑን ከሸሸገች በንጉሡ እንደምትቀጣ እያወቀች በእምነት ይህን አደረገችው። በዚህም ምክንያት ኢያሪኮ ስትወድቅ እርሷ ከሞት ተረፈች። ከዚህም በላይ አሕዛብም ብትሆን የዘር ግንደ በመሢሐ ከኢየሱስ ወገን ነበር፤ (ማቴ. 1:5)።

23ኛ ጥያቄ፡- በእነዚህ እግዚአብሔርን ደስ ባሰኙ የእምነት ምሳሌዎች ውስጥ የሚታዩት አንድ ዓይነት ነገሮች ምንድን ናቸው?

በእነዚህ ምሳሌዎች ውስጥ ያሉ ሰዎች በሙሉ የእግዚአብሔርን ቃል ተቀብለው በቃሉም ታምነው በዚያ ቃል ላይ ሕይወታቸውን መሥርተዋል። የሚያልፉበት ነገር ምንም ያህል ከባድና አስቸጋሪ ቢሆንም በእግዚአብሔር ላይ ያላቸው እምነት ለጳርሱ ታዛዦች እንዲሆኑ አደረጋቸው።

አራተኛ ቀን፡- ዕብራውያን 11:32-40

ዕብራውያን 11:3-31 ስለተወሰኑ የእምነት ሰዎች የሚናገር ነበር፤ ይህ ክፍል ግን የእምነት ውጤቶችን የሚመረምርና የሚገልፅ ነው።

24ኛ ጥያቄ፡- ዕብራውያን 11:32-40 አንብብ።

ሀ) በእምነት ምክንያት የሚገኙትን የተለያዩ ውጤቶች በዝርዝር ጻፍ። እነዚህ ነገሮች እንዴት እንደተፈጸሙ የሚገልጹ ምሳሌዎችን ከብሉይ ኪዳን ላይ ወስደህ አሳይ።

ለ) በእምነታቸው ምክንያት ምን ዓይነት ስደቶች እንደ ገጠሟቸው በዝርዝር ጻፍ። በእነዚህ ስደቶች ውስጥ ያለሩ ሰዎችን ለምሳሌ ያህል ከብሉይ ኪዳን ላይ ጥቀስ።

በዕብራውያን ምዕራፍ 11 መጀመሪያ ላይ ጸሐፊው ከዘፍጥረት አንሥቶ እስከ ኢያሱ ጊዜ ያሉትን የጻድቃን ሰማዕታት ሕይወትን መረመረ። በመቀጠልም በመሳፍንት ዘመን (ለምሳሌ ጊደዎን፣ ሳምሶን፣ ባርቅ፣ ዮናታሔ) ወይም በነገሥታት ዘመን (ለምሳሌ ዳዊት) ወይም በነቢያት ዘመን (ለምሳሌ ሳሙኤልና ሌሎች ነቢያት) ስለነበሩት ሰዎች ከመጥቀስ ይልቅ አሁን ጸሐፊው እምነት የሚያስገኛቸው ታላላቅ ውጤቶችን ይመለከታል።

የተለያዩት የእምነት ውጤቶች ከቁጥር 33-35 ላይ ተጠቅሰዋል።

1. እምነት መንግሥታት ድል እንዲሆኑ አድርጓል። ይህም በኢያሱ ዘመን፣ በመሳፍንት ዘመንና በዳዊት ሕይወት ውስጥ ታይቷል።

2. እምነት ጽድቅ እንዲሰፍን አድርጓል። ይህም እግዚአብሔርን በሚፈሩ ነገሥታት ዘመን ታይቷል።

3. እምነት የተሰጠውን የተስፋ ቃል እንዲገኙ አድርጓል። ለምሳሌ፤ ዳዊት ከብዙ ዓመታት ቆይታ በኋላ የእሥራኤል ንጉሥ ሆነ።

4. እምነት የአናብስትን እፍ ዘግቷል። ያለምንም ጥርጥር ጸሐፊው የሚጠቅሰው ዳንኤል በአንበሳ ጉድጓድ ውስጥ ያሳለፈውን ጊዜ ነው! (ዳንኤል ምዕራፍ 5)።

5. እምነት የእሳትን ጋይል አጥፍቷል። ይህ ደግሞ የሚያመለክተው የዳንኤል ጓደኞች የሆኑት ሲድራቅ፣ ምሳቅና አብድናን እግዚአብሔር ያድናቸው እያድናቸው ሳያውቅ፣ ሞትን በመጋፈጥ ለእግዚአብሔር ታግኝ የሆኑበትን ጊዜ ነው! (ትንቢተ ዳንኤል ምዕራፍ 3)።

6. እምነት፡ አንዳንዶች ከሰይፍ ስለት እንዲያመልጡ አድርጓቸዋል። ለመጥቀስ ያህል ኤልያስ (1ኛ ነገ. 19፡2)፤ ኤልሣዕና (2ኛ ነገ. 6፡31) ኤርምያስ (ኤርምያስ 36፡19-26) ከነገሥታት እጅ አምልጠዋል።

7. እምነት የሰዎችን ድካም ወደ ብርታት ለውጧል። እንደምታስታውሰው ጊደዎን ሦስት መቶ ሰዎችን ብቻ ይዞ ነበር ታላቁን ጦር የገጠመው፤ (መሳፍንት ምዕራፍ 6)።

8. እምነት ሰዎች በጦርነት ኃይላቸው እንዲሆኑና የባዕድ ጭፍሮችን እንዲያባርሩ አድርጓል። ይህ ብዙ በብሉይ ኪዳን ፈሪህ እግዚአብሔር የነበራቸውን ነገሥታት የሚያመለክት ሊሆን ይችላል፤ (ለምሳሌ፤ ኢያሱና ጊደዎን)።

9. እምነት፡ ሌሎች ሙታናቸውን ከሞት እንዲቀበሉ አድርጓል፤ (1ኛ ነገሥት ምዕራፍ 17፡ 2ኛ ነገሥት ምዕራፍ 4 ለምሳሌ ያህል ተመልከት)።

እግዚአብሔር በእምነት መደሰት ብቻ ሳይሆን እምነትን በመጠቀም ለእርሱ አስገራሚና አስደናቂ የሆኑ ነገሮችን እንድናደርግለት ችሎታን ይሰጠናል። በእግዚአብሔር ላይ ያለን እምነት እኛ በማናሰበው መንገድ እግዚአብሔር በእኛ እንዲሰጠን እንዲጠቀም ያደርገዋል።

25ኛ ጥያቄ፡ - ከራስህ ሕይወት ወይም ከቤተ ክርስቲያንህ ታሪክ እግዚአብሔር እምነት በመጠቀም ለእርሱ ክብር እንዴት ታላላቅና አስገራሚ ሥራዎች እንዲሠሩ እንዳደረገ ምሳሌዎችን ስጥ።

የእምነት ሕይወት በረከትን ብቻ አይደለም የሚያስገኝልን። ምንም እንኳን ለእግዚአብሔር ታላላቅ ሥራዎችን እንድንሠራ ቢያስችለንም ለክርስቶስ ሲባልም ብዙ መከራ ሊያመጣብን ይችላል። ብዙ ጊዜ እምነታችን ስደትን ያመጣብናል። እምነት የምችትና የደስታ ማስተማመኛ አይሰጠንም። ከሞት በኋላ ሊመጣ ባለው ዘላለማዊ ዓለም ውስጥ ብቻ ነው የበረከትን ማስተማመኛ የሚሰጠን። ጸሐፊው በመቀጠልም በስደት ውስጥ ስለሚኖሩ የእምነት ውጤቶች ይጠቅሳል፤ (ከቁጥር 35-38)። በስደት ውስጥ እስከ መጨረሻው ታማኝ ሆነው ለእግዚአብሔር የቆሙት ሰዎች ለምሳሌ ያህል የተጠቀሱት በብሉይ ኪዳን ውስጥ ሳይሆን የአይሁድን ባህል በሚያንፀባርቁ መጻሕፍት (ለምሳሌ 1ኛ እና 2ኛ ማታቢስ) እና እንደ መጽሐፈ አዋልድ ባለው ውስጥ ነው።

1. አንዳንድ ሰዎች ለመላቀቅ ከፈለጋችሁ እምነታችሁን ተዉ በሚል ሰበብ መዘባቸውን በመሆን ብዙ መከራን ተቀብለዋል። ይህ ኤሌአደር በተባለው ካህን፤ በአቃቢያውያን ዓመፅ ጊዜ ግለት አይሁዳውያን በሃርያውያን ላይ ባመፁበት ወቅት ተገልጾአል።

ምንም እንኳን እርሱና ሌሎችም የሥጋ ሞት ቢሞቱም ተስፋቸው እግዚአብሔር ከዚህ ቀጥሎ እስጠዋለሁ ባለው በሙታን ትንሣኤና በዘላለማዊ ሕይወት ላይ ተስፋ በማድረጋቸው ምንም ግድ አልሰጣቸውም ነበር።

2. አንዳንድ ሰዎች ተገርፈዋል፤ መዘባቸው ሆነዋል፤ በወሃኒም ተከተዋል። ያለምንም ጥርጥር አንዳንዶቹ የአይሁድ ክርስቲያኖች በእነዚህ መከራዎች ውስጥ

አልፈዋል። ይህም ሆኖ በእምነታቸው ምክንያት ብዙ የብሉይ ኪዳን ጻድቃን ሰማዕታትም ተሰደዋል።

3. አንዳንድ ታማኝ ሰዎች በድንጋይ ተወግረዋል። የአይሁዳውያን የባህል መጻሕፍት ኤርምያስ በግብፅ ውስጥ በአይሁዳውያን እጅ የሞተው በእንዲህ ዓይነት ሁኔታ ነው ይላሉ።

4. አንዳንዶች በመጋዝ ለሁለት ተሰንጥቀዋል። አሁንም እንደገና የአይሁድ የባህል መጻሕፍት ኢይሳይያስ በንጉሥ ምናሴ እጅ የሞተው ለሁለት በመሰንጠቅ ነው ይላሉ።

5. አንዳንዶች በሰይፍ ሞተዋል! (1ኛ ነገ. 19: 10፥ ኤርምያስ 26: 23፥ እና የሐዋ. 12: 2 ለምሳሌ ያህል ተመልከት)።

6. አንዳንድ ለእግዚአብሔር ታማኝ የነበሩ ሰዎች በጣም ደህይተው የበገና የፍየል ሌጦ እስከ መልበስ በዋሻ ውስጥ እስከመኖር ወዘተ. . . ድረስ ደርሰው ነበር። ኤልያስና ኤልሣዕ ከብዙ ሺህ እሥራኤላውያን ጋር በሶሪያ መንግሥት ላይ ዓመፃ ያስነሡ ሰዎች እንደነበሩ እንደ ምሳሌ ሊጠቀሱ ይችላሉ።

26ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በኢየሱስ ክርስቶስ በማመንህ በአንተም ሆነ በቤተ ክርስቲያንህ አንዳንድ አባሎች ላይ ስለሚደርሰው ችግር ማብራሪያ ስጥ።

ለ) ክርስቲያኖች በመሆናቸው ሀብታም እንሆናለን፤ ታላቅ ምድራዊ በረከትን እናገኛለን ብለው የሚያስቡ ሰዎች አሉን?

ሐ) ሁኔታው ሁሌ ይህ እንዳልሆነ ከመጽሐፍ ቅዱስ እንዴት አድርገህ ነው የምታሳያቸው?

በዓለም ዓይን ስናየው የእምነት ሰዎች ብዙ ጊዜ ቦታ የማይሰጣቸው የሚጨቁኑ የሚጠሉና ሰደት የሚያጋጥማቸው ሆነው እናገኛቸዋለን። የዓለምን ታሪክ ለእግዚአብሔር ታማኝ የሆኑ ሰዎች ሰደት የተቀበሉበት ታሪክ ነው ብለን ልንጠቅሰው እንችላለን። ነገር ግን በእግዚአብሔር ዓይን ደግሞ እነዚህ ሰዎች በጣም የተከበሩ ናቸው። ታላቁ ዘላለማዊ ስጦታ የእነርሱ ነው።

ከአዳም ጊዜ አንሥቶ እስከ ክርስቶስ ጊዜ ድረስ ያሉት የእምነት ሰዎች ምንም እንኳ እግዚአብሔር ተስፋ የሰጣቸውን ነገሮች ሙሉ በሙሉ ባያገኙም እስከ መጨረሻው ድረስ ታማኞች ሆነው ተገኝተዋል። እዎ አንዳንዶች ምድራዊ የሆኑ የተስፋ ቃሎች ተሰጥተዋቸው እነዚያ የተስፋ ቃሎች የተፈጸሙላቸው አሉ። ነገር ግን ከሞቱ በኋላ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል የእነርሱ የሚሆነውን መንፈሳዊ በረከት አልተቀበሉም ነበር። በሌላ አነጋገር ሙሉ የሆነ ምሕረት ዘላለማዊ ሕይወትና የአዲሲቷ የኢየሩሳሌምን አባልነት ኢየሱስ እስከሞተበት ጊዜ ድረስ አላገኙም ነበር። እኛ ግን ከእነርሱ በተሻለ ደረጃ ላይ ነን ያለንው። ኢየሱስ በመሞቱ ከእነርሱ ጋር ሙሉ ምሕረትን ዘላለማዊ ሕይወትንና የመንግሥተ ሰማያት አባልነትን እንቀዳጃለን። የብሉይና የአዲስ ኪዳን ጻድቃን ሰማዕታትና ፍጹማን የሆኑት አብረው ነው። የብሉይና የአዲስ ኪዳን ጻድቃን ሰማዕታትም ፍጹማን የሆኑት አብረው ነው። እኛ ክርስቲያኖች የምንኖረው በአዲሱ

ኪዳን ሥር ነው ሊቀ ካህናችንም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ደግሞ ለእነርሱም ኃጢአት ሲል ሞቷል። ስለዚህም እንዳመንን ወዲያውኑ እነዚህን በረከቶች እንቀበላለን። ልክ እንደ ጥንቶቹ ሰዎች የተስፋዎቹን ቃሎች መጠበቅ የለብንም። ነገር ግን የሕይወታቸውን ምሳሌነት በመከተል ከሞት በኋላ ያሉትን በረከቶች እንደምናገኝ እርግጠኞች መሆን አለብን።

27ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በዕብራውያን ምዕራፍ 11 ላይ ተመሥርተህ እምነት ምን እንደሆነ ግለጽ።

ለ) እምነትህ ለእግዚአብሔር ምን ዓይነት ሥራ እንድትሠራ ረድቶሃል?

ሐ) እምነትህ ምን ዓይነት ፈተናዎችን ነው ወደ ሕይወትህ እንዲመጡ ያደረገው?

አምስተኛ ቀን፡- ትምህርቱን ከልሰና ለላምንታዊው ስብሰባ ተዘጋጅ።

ሳምንታዊው ስብሰባ

1. ሳምንታዊው የአምልኮ ጊዜ

2. ጸሎት

3. ክለሳ

4. የውይይት ጊዜ

ሀ) 1. የእምነት ትርጉም ስጥ። እምነት የሚለውን ቃል ሰዎች በተለያዩ መንገዶች የሚጠቀሙበት እንዴት ነው?

2. እምነት የሚለውን ቃል በአዲስ ኪዳን ውስጥ የተጠቀምንበት እንዴት ነው?

ለ) 1. በምን ዓይነት መንገድ ነው አብርሃም የአማኞች ሁሉ አባት የሆነው?

2. የአብርሃምን ሕይወት ከክርስቲያን ሕይወት ጋር አነፃፅር። እምነት መኖሩን የሚገልጹት ማረጋገጫዎች የሚመሳሰሉት እንዴት ነው? የሚለያዩትስ እንዴት ነው?

ሐ) 1. ወደ «ሰማያዊው መንግሥት» መመልከታቸው በሙሴና በአብርሃም ሕይወት ላይ ምን ዓይነት ተፅዕኖ ነበር ያለው?

2. አንድ ክርስቲያን በምድር ላይ እንዴት ጥሩ ኑሮ እንደሚኖር ብቻ ከሚያስብ ሙሉ ሐሳቡን «ሰማያዊው መንግሥት» ላይ ቢያደርግ ሕይወቱ እንዴት ነው ልዩ ሊሆን የሚችለው?

መ) በምን ዓይነት መንገድ ነው ክርስትና አንዳንዴ ስለ ክርስቶስ ውርደትን መቀበል መደክየትና መሰደድ የሚችለው? ይህ እንዴት እውነት እንደሆነ ለማሳየት በሕይወትህ ያጋጠመህን አንዱን ነገር ለምሳሌ ያህል ጥቀስ።

ሠ) ጸሐፊው የጥንት ሰዎች ፍጹማን የሚሆኑት ከእኛ ጋር ሲሆኑ ብቻ ነው ሲል ምን ማለት ነው?

ትምህርት አሥራ ዘጠኝ

ዕብራውያን ምዕራፍ 12

የመጀመሪያ ቀን፡ - ዕብራውያን 12፡1-3

ብሉይ ኪዳን የእግዚአብሔርን ሕዝብ ድሎችና ሽንፈቶች የተመዘገቡበት መዝገብ ነው። ዛሬ በአዲሱ ኪዳን ለሚኖሩ ክርስቲያኖች ደግሞ ብዙ ምሳሌዎች ይዟል። እንዴት መኖር እንደማይገባን የሚገልጹ ምሳሌዎች አሉ፤ (1ኛ ቆሮ. 10፡6-11፤ ዕብራውያን 3፡7-19)። ነገር ግን በእምነት እንዴት መኖር እንዳለብን የሚያሳዩን ብዙ ጥሩ ጥሩ ምሳሌዎችም አሉ። ከእነዚህ ውስጥ ብዙዎቹን በዕብራውያን ምዕራፍ 11 ጥናታችን ላይ አይተናቸዋል። የብሉይ ኪዳን ጻድቃን ሰማዕታት ታላቅ የነበሩት በእምነታቸው ምክንያት ነው። ምንም ብዙ መከራና ስደት ቢያጋጥማቸውም በእምነታቸው ጸንተው ቆመዋል። ልክ እንደ እነርሱ በመንግሥተ ሰማያት ላይ ያለውን የማይታየውን በረከት ለመቀበል፤ በእምነታችን ጸንተን መቆም አለብን። የእነርሱን ምሳሌነት እንድንከተልና ለእግዚአብሔር ታማኞች ሆነን እንድንጸና የእነዚህን ታላላቅ ሰዎች ሕይወት ከመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ማጥናት አለብን።

1ኛ ጥያቄ፡- ዕብራውያን ምዕራፍ 12 አንብብ። የዚህ ምዕራፍ ዋና ዋና ትምህርቶች በዝርዝር ጻፍ።

2ኛ ጥያቄ፡- መንፈሳዊ ሕይወታችን ከሩጫ ውድድር ጋር እንዴት እንደሚመሳሰል ምሳሌ በመስጠት አስረዳ።

መጽሐፍ ቅዱስ ብዙ ጊዜ የአማኙን ሕይወት ከሩጫ ውድድር ጋር ያስተያየዋል፤ (1ቆሮ. 9፡24-27፤ 2ጢሞ. 4፡7)። ሁሉም ክርስቲያን በሩጫው ውድድር ላይ ተካፋይ ነው። ቋሚ ተመልካቾቹ ሩጫቸውን በታማኝነት የጨረሱት የብሉይ ኪዳን ጻድቃን ሰማዕታት ናቸው። ሰዎቹ የሚሮጡበት ሜዳ ሕይወት ነው። የሩጫው ፍጻሜ ሞት ነው። የሩጫው ፍጻሜ ሽልማቱ ከኢየሱስ ጋር የዘላለም ሕይወት ነው። ቁም ነገሩ ሩጫውን መጀመሩ ሳይሆን መጨረሱ ላይ ነው። በዚህ ሕይወት እሽቅድድም ውስጥ ሁሉም ሰው በታማኝነትና በጽናት ከሮጦ አሸናፊ ይሆናል።

3ኛ ጥያቄ፡- ዕብራውያን 12፡1-3 አንብብና የሚከተሉትን ጥያቄዎች መልስ።

ሀ) በቁጥር 1 ላይ ምሥክሮች የሚላቸው እነማንን ነው?

ለ) አማኙ ሩጫውን በጽናት ለመሮጥ ከፈለገ፡ ማስወገድ የሚገባው ሁለት ነገሮች ምንድን ናቸው?

ሐ) ክርስቲያኖች ዐይናቸውን የት ነው ማድረግ ያለባቸው?

መ) ኢየሱስን የገለጸው እንዴት ነው?

ሠ) ኢየሱስ በችግር አልፎ የመታገሥ ምሳሌ ሊሆን የሚችለው እንዴት ነው?

ጸሐፊው ክርስቲያኖች በሩጫቸው እግዚአብሔርን ደስ አሰኝተው የዘላለማዊውን ሕይወት ሽልማት ተሸላሚዎች እንዲሆኑ የሚያበረታቷቸውና የሚረዷቸውን ሁለት ዋና ዋና ነገሮችን ይጠቅሳል። አንደኛ፤ ጸሐፊው ለክርስቲያኖቹ በምሳሌነታቸው ሊያበረታቷቸው የሚችሉትን የቀድሞዎቹን ጻድቃን ሰማዕታት ያስታውሳቸዋል፤ (ዕብራውያን ምዕራፍ 11)። እነዚህን ምሥክሮች እንደ ጥንቁ የታወቁ ሰዎች በመሆን ሩጫውን ጨርሰው በእግዚአብሔር ፊት እንደሚያማልዱን ዓይነት አድርገን ልንቆጥራቸው አይገባም። ወይም ደግሞ እንዴት እንደምንሮጥ ቁጭ ብለው እንደሚመለከቱን ዐይነት አድርገንም መቁጠር የለብንም። ሜዳ እንደ አበበ በቂላና እንደሌሎች ታላላቅ ሯጮች ባሉ ሰዎች የተሞላና በሩጫውም እኛን እንደሚያበረታቱን ዓይነት አድርገን ልናየው ይገባናል። የብሉይ ኪዳን ታላላቅ ሰዎች የሕይወታቸውን ሩጫ ለእግዚአብሔር ታማኝ ሆነው በጽናት በመጨረሻው አሁን ሩጫውን ለምንሮጠው ለእኛ በታማኝነትና በጽናት ሮጠን የዘላለማዊውን ሕይወት ሽልማት እንድናገኝ ማበረታቻ መሆን አለባቸው። እነዚህን ሰማዕታት ለመጨረስ እንድንችል ከጎን ሆነው እንደሚያበረታቱን ዓይነት አድርገን ነው የምናያቸው።

አንድ ክርስቲያን ሩጫውን በተገቢው መንገድ እንዳይሮጥ እንዲደናቀፍ፤ እንዲወድቅና ሳያሸንፍ ሩጫውን ትቶ እስከመውጣት ድረስ የሚያደርሱት ሁለት ነገሮች አሉ። አንደኛ፤ በደንብ እንዳይሮጥ የሚያደርጉትን ነገሮች አሉ። ለምሳሌ፡- አንድ ሰው በሰንሰለት ታስሮ ወይም ትልቅ ጋቢ ተከናንበ ወይም በጣም ወፍሮ በደንብ ሊሮጥ አይችልም። ለሩጫው ተገቢውን ዝግጅት አላደረገም። ስለዚህ በሕይወት ሩጫ ውስጥ በተገቢው መንገድ እንዳንሮጥ የሚያደርጉንን ማንኛዎቹንም ዓይነት ነገሮች ልናስወግድ ይገባል።

4ኛ ጥያቄ፡- መንፈሳዊ ሩጫን በተገቢው መንገድ እንዳንሮጥ ሊያደርጉህ የሚችሉ ልዩ ልዩ ነገሮችን ዘርዝር።

መንፈሳዊውን ሩጫ በደንብ እንዳንሮጥ መሰናከል የሚሆኑብን ብዙ ጥሩም መጥፎም የሆኑ ነገሮች አሉ። እነዚህም ለተለያዩ ሰዎች የተለያዩ ነገሮች ናቸው። ለአንዳንዶች መሰናከል የሚሆንባቸው ብዙ ገንዘብ ወይም ሀብት ሊሆኑ ይችላሉ። ለሌሎች ደግሞ ከእግዚአብሔር የሚያሸሽ ሥራ ወይም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ታላቅ ሥልጣን ሊሆን ይችላል፤ እነዚህ ሁሉ ተደናቅፈው እንዲወድቁ ሊያደርጓቸው ይችላሉ። ማንኛውም ነገር ዐይናችንን ከእግዚአብሔር ላይ እንድናነሳና ከምድራዊ ነገር ጋር የሚያስሩን ነገሮች ሁሉ በደንብ ከመሮጥ የሚከለክሉን ሽክሞች ስለሆኑ መወገድ ያለባቸው ናቸው።

ሁለተኛ፤ ኃጢአታችንን ማስወገድ አለብን። እዚህ ላይ ጸሐፊው የተወሰኑ ኃጢአቶች አይጠቅሰም። በምትኩ ግን በእማኙ ዙሪያ ያሉና በቀላሉ በመንፈሳዊ ሩጫው ጠልፈው ሊጥሱት የሚችሉትን የተለያዩ ኃጢአቶችን ነው የሚመለከተው። ለመጥቀስ ስግብግብነት፣ ቅናት፣ ጥላቻ፣ ትዕቢት፣ ዝሙትን ወዘተ... የመሳሰሉ አሉ።

መንፈሳዊ የሆነ ሰው ግን ትንሿ ኃጢአት እንኳ እንዳትጠልፈውና በመንፈሳዊ ሩጫው ላይ ችግር እንዳይፈጠርበት ትልቅ ጥንቃቄ ማድረግ አለበት።

5ኛ ጥያቄ፡- የምታውቃቸው ክርስቲያኖች በሕይወታቸው ውስጥ ባለው ኃጢአት ምክንያት ተጠልፈው እንዴት እንደወደቁ ምሳሌ ስጥ።

መንፈሳዊው ሩጫ ልክ እንደ ማራቶን ነው፡- በጣም ረጅም ሩጫ ነው። የሚጀምረው በኢየሱስ ስናምን ነው። የሚጠናቀቀውም መንግሥተ ሰማያት ስንደርስ ነው። ስለዚህ ዋናው ነገር አሁን ምን ያህል ነው የምንገመው ብቻ ሳይሆን እስከ መጨረሻው ድረስ ምን ያህል በደንብ እንገጣለን የሚልም መሆን አለበት። ለዚህም ነው በክርስትና ሕይወታችን ልናዳብረው የሚገባን ዋነኛው ባህርይ ጽናት ነው። ጊዜው አመቺ እንኳ ባይሆን ይህ ጽናታችን ያለማቋረጥ እንድንገጥ ይረዳናል።

ሩጫውን በትክክል እንድንገጥ የሚያበረታታን ሁለተኛው አነቃቂ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። አንድ ሯጭ ሳይወድቅ በትክክል እንዲገጥ ካስፈለገ ዐይኖቹ ቀጥታ የመጨረሻውን መስመር እንዲያዩ ማድረግ አለበት። ሌሎች ሯጮችን ወይም እግሩን ወይም ተመልካቾቹን ከተመለከተ ይወድቃል። በመንፈሳዊ ሩጫችን መጨረሻ ላይ ያለው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ስለዚህም በራሳችን ላይ ወይም ከመንገዳችን ሊያፈናቅሉን በሚችሉ ሰዎች ላይ ሳይሆን ዐይኖችንን ማድረግ ያለብን በእርሱ ላይ ነው።

ስለ ኢየሱስ ሁለት ገለጻዎች ተሰጥተዋል። አንደኛ፤ የእምነታችን ራስ ነው። ራስ የሚለው ቃል ብዙ ትርጓሜዎች አሉት። እንደሚመስለኝ ጸሐፊው እስከ መስቀል ሞት ድረስ ታማኝ በመሆን ወደ እግዚአብሔር የሚወስደውን መንገድ የከፈተላችሁ ኢየሱስ ላይ ዓይኖችሁን አድርጉ ማለቱ ነው። ለዚህም ነው ኢየሱስ «እኔም መንገድና እውነትም ሕይወትም ነኝ» ያለው፤ (ዮሐንስ 14፡6)። ኢየሱስም የሕይወትን ሩጫ ሮሞ ከእኛ በፊት ጨርሷል። የእርሱ የእግዚአብሔርን መንገድ አከፋፈለ አንድ ሰው ከዚህ በፊት ሊደርስበት የማይቻልበትን ቦታ እንዲደርስ መንገድ እንደከፈተለት ዓይነት ሁኔታ ነው።

ሁለተኛ፤ ኢየሱስ የእምነታችን ፈጻሚ ነው። ሩጫውን ጨርሶ በመጨረሻው መሥመር ላይ ቆሞ የሚጠብቀን እርሱ ነው። እምነታችን የሚያድገውና እስከ መጨረሻው የምንጸናው በእርሱ በኩል ነው።

የኢየሱስ ሕይወት ብዙ መከራ ቢያጋጥመን እንዴት ጸንተን እንደምንቆም የሚገልጽ ጥሩ ምሳሌ ነው። ኢየሱስ ለሰው ልጆች ኃጢአት ሊሰቀልበት ያለው መስቀል በሰው ልጆች ዓለም ከሚሰጠው ቅጣት ሁሉ አስከፊው ነበር። ነፍሰ ገዳዮች ብቻ ነበሩ የሚሰቀሉት። ስለዚህም በመስቀል ላይ የሚሞቱ ትልቅ ውርደትን ነበር የሚቀበሉት። ኢየሱስ ግን መስቀሉንና ከሰዎች የደረሰበትን ተቃውሞ በፀጋ ነው የተቀበለው ምክንያቱም ከመስቀሉ አልፎ ይመለከት የነበረው ከእግዚአብሔር ጋር ይነገሥ የነበረበት መንግሥተ ሰማያትን በመሆን ነው። መጨረሻውን መመልከቱ የሚጸናበትን ኃይል እንዲያገኝ አደረገው።

እኛም ብንሆን ዐይናቸችንን ችግሮቻችን ላይ ላይሆን በሕይወት ፍጻሜና በመንግሥተ ሰማያት ክብር ላይ ማድረግ አለብን። በዚህን ጊዜ በሩጫው ላይ አንደክምም፣ ሩጫውንም እናቋርጥ ብለን ተስፋ አንቆርጥም። ምንም እንኳ የዘላለማዊውን ሕይወት ደስታ በከፊል ብንቀበለውም አብዛኛው ያለው ከፊታችን ነው።

6ኛ ጥያቄ፡- ሯጮች ከሚያደርጓቸው ልምምዶች በመነሣት፣ ለመንፈሳዊው ሩጫችን ሊረዱን የሚችሉ ምን ምን ነገሮችን ልንግር እንችላለን?

7ኛ ጥያቄ፡- የታላላቅ መንፈሳዊ ሰዎችን ምሳሌነትና ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን መከተላችን በሩጫው ታማኞችና ጽኑዎች እንድንሆን ሊረዱን የሚችለው እንዴት ነው?

ሁለተኛ ቀን፡ - ዕብራውያን 12:4-13

8ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ለምንድን ነው ክርስቲያኖች መከራ የሚቀበሉት?

ለ) መከራ ሁሉ የኃጢአት ውጤት ነው፤ ወይስ እግዚአብሔር ሕዝቦቹ በሕመም፣ በስደት እስከ ሞት ድረስ የሚደርስ መከራ እንዲቀበሉ የሚያደርግበት ምክንያት አለው?

ብዙ በመከራና በችግር ውስጥ እያለን ለምን ይህን ዓይነት ችግር እንቀበላለን? ብለን ልናስብ እንችላለን። ልናየው የምንችለው የችግሩን ክብደት ነው እንጂ ለምን እንደሆነ አናውቅም። ስለዚህም እንደ ሕመም፣ ሞት ወዘተ... ያሉት ችግሮች ሲገጥሙን ብዙ ጊዜ ስለ እግዚአብሔር መልካምነትና ዓላማ እንጠይቃለን። አንዳንዴ ክርስቲያኖች በመሳሳት፣ ሕመምና ሞት ሁሉ የእግዚአብሔርን ፍርድ የኃጢአት ቅጣት የሚታይበት ነገር ነው ይላሉ። ነገሩ ግን ይህ አይደለም። ምንም እንኳ እግዚአብሔር ሕመምንና ሞትን እንደ ኃጢአት መቅጫ ቢጠቀምባቸውም እነዚህ ነገሮች በልጆቹ ሕይወት ውስጥ ዕድገት እንዲያስገኙም ይጠቀምባቸዋል።

9ኛ ጥያቄ፡- ዕብራውያን 12:4-13 አንብብ።

ሀ) በዕብራውያን ክርስቲያኖች ላይ የደረሰው ስደት ስለ እምነታቸው እንዲሞቱ አድርጓቸዋል?

ለ) አንድ ክርስቲያን መከራ መቀበሉ ከእግዚአብሔር ጋር ስላለው ግንኙነት ሊያረጋግጥለት የሚችለው ነገር ምንድን ነው?

ሐ) የጌታ ተግዛዕ ዓላማው ምንድን ነው?

መ) የተግዛዑ ፍሬዎች ምንድን ናቸው?

ምንም እንኳ በምድራዊ ኑሮአችን እግዚአብሔርን ማመናችን ታላቅ በረከትንና ደስታን ቢያስገኝልንም ብዙ ጊዜ ደግሞ ችግርንም ያስከትላል። እግዚአብሔር እያንዳንዱ ክርስቲያን በተወሰኑ ዓይነት ችግሮች እንዲያልፍ በማድረግ ዓላማውን በእነዚያ ችግሮች ውስጥ ገቢራዊ ያደርጋል። ለብዙዎቹ የብሉይ ኪዳን ጻድቃን

ሰማዕታት እግዚአብሔርን መታዘዛቸው እስከ ሞት የሚያደርስ ስደት እንዲደርስባቸው አድርጓል። የኢየሱስም ታዛዥነት ለእርሱ ኃጢአት ሳይሆን ለሌሎች ኃጢአት እንዲሞት አድርጎታል። የዕብራውያኑ ክርስቲያኖች ምንም እንኳን ንብረቶቻቸው ተወስደው ቢደበደቡም ለእምነታቸው እስከ ሞት ድረስ አልደረሱም ነበር። ከኃጢአት ጋር ያደርጉት የነበረው ትግል ደም እስከ መፋሰስ ድረስ አልደረሰም። ሆኖም የዕብራውያን መጽሐፍ ከተጻፈ ከጥቂት ዓመታት በኋላ ስለ እምነታቸው ብዙ ክርስቲያኖች ሕይወታቸውን አጥተዋል።

በአማጥሩ ሕይወት የሚደርሰው የስደቱና የመከራው ዓላማ ምንድን ነው? ጸሐፊው እነዚህን መከራዎች «የጌታ ቅጣት» ይላቸዋል። ቅጣት የሚለው ሁለት ትርጉሞች ሊኖሩት ይችላሉ። ለኃጢአት የሚሰጥ ቅጣት ሊሆን ይችላል፤ ወይም ደግሞ ባህርያችንና መንፈሳችን የበለጠ ከጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ለማመሳሰል የሚሰጥ ልምምድ ሊሆን ይችላል። ጸሐፊው የሚጠቅሰው ይህን ሁለተኛውን ትርጓሜ ነው።

ስለምን ከእግዚአብሔር የሚሰጥ ተግዛፅ አንድ መጥፎ የሆነ ነገር ሳይሆን አንድ ጥሩ ነገር እንደሆነ ተገንዝቦ ነበር፤ (ምሳሌ 3:11-12)። በዚህም ምክንያት በመከራውስጥ የሚያልፉት ሰዎች ጊዜውን እንደ ትምህርት ማግኛ ጊዜ እንዲቆጥሩት ይመከራቸዋል። እግዚአብሔር ያመጣባቸውን ተግዛፅ መቀበልና ከእርሱ ላይ መማር አለባቸው። በተጨማሪም ይህ እግዚአብሔር እንደሚወስዳቸው የሚያረጋግጡበት ነገር ነው።

ጸሐፊው ሁለት ዓይነት ልጆችን ያነጻፅራል። በመጀመሪያ አባት የሌላቸው ወይም ዲቃላዎች አሉ። በሚያድጉበት ወቅት አባታቸው ምንም አያስብላቸውም፤ በመሳሳታቸው አይቀጣቸውም ወይም ሥነ-ሥርዓት እንዲይዙ አያደርጋቸውም። በዚህም ምክንያት መጥፎ ምግባር ይዘው ያድጋሉ። ሁለተኛ ደግሞ አባት ያላቸው ልጆች በተለይ ወራሾች የሆኑት አሉ። ለእነዚህ አባታቸውም ተገቢውን ጥንቃቄ ያደርግላቸዋል። መጥፎ ነገርን ከማድረግ እንዲቆጠቡ ሲሳሳቱ ወዲያውኑ ይቀጣቸዋል። ራሳቸው ጥሩ ሰዎች እንዲሆኑ፤ እራሳቸውን ጥሩ ሰዎች እንዲያደርጉ፤ ለሀገራቸውም ጠቃሚ ዜጎች እንዲሆኑና ሲያድጉም በተራቸው ጥሩ አባትና እናት እንዲሆኑ ተገቢውን ትምህርት ይሰጣቸዋል። መቅጣቱና ጥሩ ምግባር ማስያዙ ለእነርሱ ያለውን ፍቅርና አክብሮት የሚገልጽ ነው እንጂ ቁጣን ብቻ የሚገልጽ አይደለም።

10ኛ ጥያቄ፡- ይህ ወላጆች ልጆቻቸውን የመቅጣት ሐላፊነት እንዳላቸው የሚያስተምረን እንዴት ነው?

ልጆች በነበርንበት ወቅት የወላጆቻችንን ቅጣት ብዙ ጊዜ እንቃወም ነበር። ያለምንም ተፅዕኖና ተግዛፅ ያድጉ የነበሩት ልጆች ያስቀኑን ነበር። ይህም ሆኖ አንዳንዴ ያለ አግባቡም ወላጆቻችን ቢቀጡንም እናፈቅራቸዋለን። ካደገን በኋላ ግን እኛን ወላጆቻችን ያደረጉትን ጥረት እናደንቀዋለን።

ልክ እንደዚሁ እግዚአብሔር መንፈሳዊ አባታችን ነው። እኛ የእርሱ ልጆች ነን፤ (ዮሐንስ 1:12)። ለእኛ ያለውን ፍቅር የሚገልጸው በኃጢአት ውስጥ እንድንኖር

እንዲሁ በመተው ሳይሆን በመከራ ውስጥ አሳልፎ እኛን ሥነ-ሥርዓት በማስያዝ ነው። በመንፈሳዊ ሕይወት ጎልማሳ የሆነ ሰው እግዚአብሔር እነዚህን መከራዎች እንደ ማሳደጊያ እንደሚጠቀምባቸው ስለሚገነዘብ መከራዎቹን በመቀበል ለመማር ይጥራል። ምንም እንኳን ለጊዜው የሚያስደስቱ ባይሆኑም እግዚአብሔር በእነርሱ ውስጥ ዓላማ እንዳለው ያውቃል።

እግዚአብሔር በሕይወታችን የሚመጡትን ነገሮች ለሁለት ዋና ዋና ዓላማዎች ይጠቀምባቸዋል። አንደኛ፤ ቅጣቱ የቅድስናው ተካፋዮች እንድንሆን ያደርገናል። እግዚአብሔር ቅዱስ እንደሆነ እኛም ቅዱሳን እንድንሆን ይፈልጋል። ከኃጢአት ልንለይና ኢየሱስን እንድንመስል ከሚያደርጉን ነገሮች ልንቆጠብ ይገባል። ስለዚህም እግዚአብሔር በተግሣፅ ከኃጢአት እንድንሸሸና በእርሱ ፊት የበለጠ ቅዱሳን እየሆንን እንድንኖር ያደርጋል።

11ኛ ጥያቄ፡- የእግዚአብሔር ተግሣፅ ከኃጢአት እንድንሸሸ የረዳህ እንዴት ነው?

ተግሣፅ በሕይወታችን ቅድስናንና ሰላምን ይፈጥራል። ከእግዚአብሔር ጋር እና ከሰዎች ጋር እግዚአብሔርን የሚያስከብር ግንኙነት እንዲኖረንም ይረዳናል፤ (ያዕቆብ 1፡2-4)።

አንድ ሰው ሲናገር «እግዚአብሔር በአንድ ሰው በደንብ መጠቀም ከፈለገ በመጀመሪያ ልቡን ይሰብርና ዝቅ ያደርገዋል። ለታላቅ አገልግሎትም ከፍ የሚያደርገው እንዲህ ካደረገ በኋላ ነው» ብሏል። በሕይወትህ ከእግዚአብሔር ተግሣፅ ላይ ትምህርት እየወሰድክ ነው? ወይስ ከተግሣፁ እየሸሸህ ነው?

በእግዚአብሔር ተግሣፅ ሥር ላለን የሚሰጡ ሁለት ምክሮችን ጸሐፊው ያሳየናል። አንደኛ፤ አንድ ሰው ለተግሣፁ እራሱን ዝግጁ ማድረግ አለበት። መንፈሳዊ እጆቻችንንና ጉልበታችንን በጸሎትና በእግዚአብሔር ቃል ጥናት ማጠናከር አለብን። በስደት ውስጥ እና በመከራ ውስጥ ጸንተን ለመቆምና ከእነርሱ ለመማር ቁርጥ የሆነ ውሳኔ ማድረግ አለብን።

12ኛ ጥያቄ፡- ወደ ሕይወትህ ከመድረሱ በፊት እንኳ ከእግዚአብሔር ተግሣፅ ለመማር እንዴት ዝግጁ እንደምትሆን ግለጽ።

ሁለተኛ፤ የላሉትን እጆች የሰለሉትንም ጉልበቶች ያሏቸውን ማቅናት አለብን። ለራሳችን ብቻ ሳይሆን ጥንቃቄ ማድረግ ያለብን ሲፈተኑ ሊወድቁ ለሚችሉ የላላ እምነት ላላቸውም ጭምር ማሰብ ይኖርብናል። ሸንካላ የሆነ ሰው በቀላሉ ወድቆ እራሱን መጉዳት እንደሚችል ሁሉ የላላ እምነት ያለውም በችግር ወቅት ብዙ ሊጎዳ ይችላል። ስለዚህ እንዳይጎዳ ከእኛ በታች ያለውን ወንድም መርዳት ይኖርብናል።

13ኛ ጥያቄ፡- ሌሎች ክርስቲያኖች በችግር ወቅት እምነታቸው ሲላላ እንዳይጎዱ የምትረዳቸው እንዴት ነው?

ሦስተኛ ቀን፡ - ዕብራውያን 12: 14-24

የዕብራውያን ጸሐፊ የሕይወትን ሩጫ እግዚአብሔርን ደስ በሚያሰኝ ሁኔታ መርጥ ከፈለገን ከኃጢአት ጋር መዛመድ እንደሌለብን አስጠንቅቆናል። ክርስቲያን ሲኖር ኃጢአት ሕይወቱን እንዳያጠፋው በጥንቃቄ መኖር አለበት። በዕብራውያን 12: 14-18 ላይ ጸሐፊው ክርስቲያኑ በሕይወቱ ውስጥ ኃጢአት እንዳይገባቸው መጠንቀቅ ያለባቸውን ቦታዎች ይዘረዝርልናል።

14ኛ ጥያቄ፡ - ኃጢአት ክርስቲያኖችን የሕይወታቸው አስቸጋሪ እየሆነ በጣም የሚፈታተናቸው በየትና በየት ነው? ዘርዝር።

15ኛ ጥያቄ፡ - ዕብራውያን 12: 14-24 አንብብ።

ሀ) ከክርስቲያኖች ሕይወት ኃጢአትን ለማስወገድ የተሰጡትን የተለያዩ ምክሮች በዝርዝር ጻፍ።

ለ) ሁለቱን ተራሮች የሲናንና የጽዮንን ተራራ እነፃፅር። የሚመሳሰሉት እንዴት ነው? የጽዮን ተራራ የሚበልጠው እንዴት ነው?

ሐ) የጽዮን ተራራ አባላት የሆኑት የተለያዩ የሰዎች ቡድኖች የትኞቹ ናቸው?

የክርስቲያን እምነት እራሱን በሦስት ዋና ዋና ግንኙነቶች ውስጥ ገንድ ያደርጋል፡ - እንደኛ! እምነታችን ከእግዚአብሔር ጋር ባለን ግንኙነትና ለእርሱ ባለን ታዛዥነት ይገለጻል።

ሁለተኛ! አንድ ሰው ከሌሎች ጋር ባለው ግንኙነት ውስጥም ይገለጻል። ለዚህም ነው ጸሐፊው «ከሰው ጋር ሰላምን ተከታተሉ» ያለው። ክርስቲያን ካልጻኑትም ከጻኑትም ጓደኞቹም ከሆኑትና ከሚያሳድዱት ሰዎች ጋር በሰላም መኖር አለበት።

16ኛ ጥያቄ፡ - ክርስቲያኖች ብዙ ጊዜ ከእርስ በእርሳቸውና ከግያምኑ ጋር ሰላም የማይኖሩባቸውን መንገዶች በዝርዝር ጻፍ።

ሦስተኛ! እምነት አማኝ ከኃጢአት ጋር ባለው ግንኙነት ውስጥ ይገለጻል። የአማኝ ሕይወት ሁሉ በቅድስና የተሞላ መሆን አለበት! ይህ የሚሆነው ከመጥሮ አስተሳሰብና ከኃጢአት በመቆጠብ ነው። በእምነታችን ስናድግ የኃጢአት ባህርያችን እየቀነሰ የበለጠ ግን ቅዱሳን እየሆንን ማደግ ይኖርብናል። በእግዚአብሔር ፊት ቅዱስ የሆኑት ብቻ ናቸው ቅዱሱን እምነክ የሚያዩት ብሎ እግዚአብሔር አስጠንቅቆናል።

የመጨረሻው ሁለት ነገሮች በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ በልክ መሆን ያለባቸው ነገሮች ናቸው። አንዳንድ ክርስቲያኖች የፈለጉትን ያህል ዋጋ ቢያስከፍላቸው ሰላምን ለመፍጠር ይጥሩና ቅዱስ የመሆኑን አስፈላጊነት ይዘነታል። ስለዚህም የቤተ ክርስቲያን መከፋፈል እንዳይኖር የቤተ ክርስቲያን መሪዎችን ኃጢአት ችላ ብለው ያልፏቸዋል። ወይም ደግሞ በሕጉ የማይፈቀደውን ነገር ለማግኘት ጉቦ ይሰጣሉ። ይህ

ደግሞ ስሕተት ነው፡ ምክንያቱም ክርስቲያኑ ቅዱስ እንዲሆን ነው የተጠራው። ሌሎች ክርስቲያኖች ደግሞ ከዓለምና ከሌሎች ኃጢአቶች ጋር ያላቸውን ግናቸውንም ግንኙነት ለማቆም ይፈልጋሉ። የሚመጡት ክርስቲያኖች ጋር የሚኖሩት በክርስቲያኖች አካባቢ ኅብረት የሚያደርጉት ሥራ የሚሠሩት ወዘተ... ከክርስቲያን ቡድኖች ጋር ነው እንጂ የክርስትና ሕይወታቸውን በማያምኑ ሰዎች መካከል ኅብተው እየኖሩ አይደለም። ስለዚህ ለዚህ ጨለማ ዓለም «ብርሃን» እና «ጨው» አይደሉም።

17ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በሰላም ለመኖር የሚፈልግ ክርስቲያን ቅድስናውን ችላ ሊለው የሚችለው እንዴት ነው?

ለ) ቅዱስ ለመሆን የሚፈልግ ክርስቲያን በማያምኑና በሰዎች ሁሉ ዘንድ እንደ ጨው መኖሩን ሊዘነጋ የሚችለው እንዴት ነው?

እግዚአብሔር ክርስቲያኖች ሁሉ በሰላም ለመኖር ጥረት እንዲያደርጉ ያዝዛቸዋል። በምዕመናኑና በቤተ ክርስቲያን መሪዎች መካከል ብዙ ጊዜ እንዳለው ሽኩቻ ሳይሆን መኖር ያለበት ሰላም ነው። ክርስቲያኖች ከማያምኑም ሰዎች ጋር በሰላም ለመኖር መጣር አለባቸው። ይህም ቢሆን ለሰላም ስንል ነው ብለን ለቅድስናችን ማስተባበሪያ መስጠት የለብንም። እግዚአብሔር ቅዱስ እንደሆነ እኛም ቅዱስ መሆን አለብን።

የዕብራውያን ጸሐፊ የክርስትና ሕይወትን እንዴት መኖር እንደሚገባን የሚገልጹ ሌሎች ማስጠንቀቂያዎችንም ይሰጠናል፡-

1. ክርስቲያኖች የእግዚአብሔር ፀጋ እንዳይጎድልባቸው መጠንቀቅ አለባቸው። ለእግዚአብሔር ታማኝ ሆነው ታዛዥ ሆነው መኖራቸውንና ሙሉ በሙሉ እራሳቸውን ለእርሱ መስጠታቸውን ማረጋገጥ አለባቸው።

2. በሕይወታቸው አንድ መራራ ሥር በቅሉ እንዳያስጨንቃቸው ማድረግ አለባቸው። በተለይ ይህ በአማኞች መካከል ተዛምቶ መከፋፈልን የሚፈጥረውን የሐሰተኛ ትምህርትን መዛመት የሚያመለክት ነው። ሆኖም በክርስቲያኖች መካከል ያለው ማንኛውንም ዓይነት ግጭትም የሚያመለክት ነው። ብዙ ጊዜ ክርስቲያኖች ቂም ይያያዛሉ። መሪዎች ከመሪዎች ጋር ይጋጫሉ፤ የቤተ ክርስቲያኖቹ አባላት በሌሎቹ ላይ ይነሣሉ። ከትዕቢትና ከፉክክር ጋር አብሮ ጎን ለጎን መራርነት ያድጋል። በዚህ ጊዜ መሪው ብቻ ሳይሆን የሚጎዳው፤ ልክ እንደ ተላለፈ በሽታ ወደ ሌሎች ይዛመትና ሕይወታቸውን በመራርነት ይሞላዋል።

18ኛ ጥያቄ፡- በቤተ ክርስቲያን መሪዎች ወይም አባላት ሕይወት ውስጥ መራራነት ሥሩን መስደድ የጀመረው እንዴት እንደሆነ አብራራ። ይህ መራራነት በቤተ ክርስቲያን ባሉት ሌሎች ሰዎች ላይ ምን ዓይነት ተፅዕኖ አሳድሮባቸዋል?

3. ሌላኝነት መኖር የለበትም። ይህም ከማግባታችን በፊት እግዚአብሔር ሚስት ወይም ባል እስኪሰጠን ድረስ እራሳችንን ንጹህ አድርገን መጠበቅ አለብን ማለት ነው። ካንባንም በኋላ ለባሎቻችንና ለሚስቶቻችን ታማኞች መሆን አለብን። ለሚስትዮዋም

ሆነ ለባልየው በእግዚአብሔር ዓይን ንጹህ አለመሆናቸው የሚታየው በእኩል ደረጃ ነው። ሁለቱም! በእግዚአብሔር በጽኑ ይወገዛሉ። ይህ እንዲህ ሆኖ ሳለ ግን ብዙ ክርስቲያኖች ነን የሚሉ ሰዎች ሌሎች ናቸው፤ በዚህም ሕይወታቸው የእግዚአብሔርን ስም ያሰድባሉ።

19ኛ ጥያቄ፡- እንዴት ነው ይህ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ችግር የሆነው? ቤተ ክርስቲያን ለሰዎች እልባት ያገኘችለት እንዴት ነው?

4. ክርስቲያኖች ለዚህ ዓለም የሚመቹ ሰዎች መሆን የለባቸውም። ጸሐፊው ክርስቲያኖች ስለ ዓላው ሕይወት እንዲያስቡ ያደርጋቸዋል። (ዘፍጥረት ከምዕራፍ 25-27)። መንፈሳዊ በኩርናውን እግዚአብሔር ለአብርሃም የሰጠውን በረከት ያጠቃለለውን ያዕቆብ በሚሰጠው ምግብ ለመሸጥ ፈቃደኛ ነበር። በኩርናውን መሸጡ ብቻ ሳይሆን የአባቱን የይስሐቅንም በረከት አጣ። ምንም እንኳ ወደ ይስሐቅ በእንባ ቢቀርብም ምንም ለውጥ አላገኘም (እረት ዘፍጥረት ምዕራፍ 27)። ለመንፈሳዊው ነገር ግድ ያለው መለወጥ የሚቻለበት ጊዜ ካለፈ በኋላ ነበር። ብዙ ጊዜ በሕይወታችን ውስጥ አስጨናቂ የሆኑና በንስሐ እንኳ ሊለወጡ የማይችሉ ነገሮችን ያመጣብናል። የኤሳው ሕይወት በዘላለማዊው ብርሃን ውስጥ ሳይሆን እራሱን ብቻ ለማስደሰት የሚኖር ክርስቲያን ሕይወት ምሳሌ ነው። ብዙ ክርስቲያኖች ለራሳቸው ጥቅም ሊሉ የበለጠ ትምህርት ወይም ገንዘብ ወይም ዝና ለማግኘት ይጥራሉ። ልክ እንደ ኤሳው መንፈሳዊውን በረከታቸው ጊዜያዊ ለሆነው የሥጋ በረከት ሊሉ ይሸጡታል። በአፈጻጸሞቹ ግን እግዚአብሔር ምንም እንደማይሰማው ሆነው ነው የሚኖሩት! ነገር ግን ለዓለም የተመቹ ሰዎች ናቸው።

20ኛ ጥያቄ፡- ክርስቲያኖች መንፈሳዊ በረከታቸውን ለጊዜያዊ ጥቅም ሊለውጡት የሚችሉት እንዴት ነው? ከምታውቃቸው ሰዎች ሕይወት ለምሳሌ ያህል ጥቀስ።

ዕብራውያን 12፡18-29 በዚህ መጽሐፍ ውስጥ አምስተኛውን የማስጠንቀቂያ ክፍል የያዘ ነው። ጸሐፊው የዕብራውያን ክርስቲያኖች ኢየሱስን በሌላ ነገር ተክተው እንዳይከዱት ያስጠነቅቃቸዋል።

ለማስጠንቀቂያው መሠረት እንዲሆነው ሁለቱን ታላላቅ ተራሮች ያነፃፅራቸዋል። አንደኛው ተራራ እግዚአብሔር የብሉይ ኪዳንን ሕግ የሰጠበት የሲና ተራራ ነው፤ (እረት ዘዳግም 19፡10-25፤ 20፡18-21)። የብሉይ ኪዳን ሰዎች የእግዚአብሔርን ግርማና ኃይል ያዩት በዚህ ተራራ ላይ ነው። እንደምታስታውሰው፤ ተራራው በመሬት መንቀጥቀጥ ምክንያት በተነቃነቀበት ወቅት መብረቅና ዝናብ፤ የእንቢልታ ድምፅና አንድ በጣም ታላቅ ድምፅ ታይተዋል ተሰምተዋልም። ተራራው በጣም ታላቅ ስለነበር ተራራውን የነካ እንስሳ ወይም ሰው እንደሚገደል እግዚአብሔር ማስጠንቀቂያ ሰጥቶ ነበር። ይህም በሰዎቹና በሙሉ ልብ ውስጥ ታላቅ ፍርሃትን አስከትሏል።

21ኛ ጥያቄ፡- እግዚአብሔር በሲና ተራራ እራሱን በገለጠበት ወቅት ከነበረው ሁኔታ ስለ እግዚአብሔር ባህርይ ልንማረው የምንችለው ነገር ምንድን ነው?

ምንም እንኳ እግዚአብሔር ኃይሉንና ግርግውን ቢገልጽበትም የሲና ተራራ አንድ ተራ ተራራ ነበር። ዛሬ ወደ እሥራኤል ሄደህ ያን ተራራ ብትነካው ምንም አትሆንም። ለክርስቲያኖች ዛሬ ሌላ ታላቅ ተራራ አለ፤ ይህም የጽዮን ተራራ ነው።

22ኛ ጥያቄ፡- ከመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት ላይ የጽዮን ተራራ የሚለውን ቃል ተመልከት። በየት ሥፍራ ነው የሚገኘው?

የጽዮን ተራራ ዳዊት ይዞ የእሥራኤል ዋና ከተማ ካደረገው የኢየሩሳሌም ክፍለ ከተማ ውስጥ የሚገኝ ነው። ዳዊት ቤተ መንግሥቱን የሠራበትና የእግዚአብሔር ክብር ይኖርበት የነበረው የሰለሞን ቤተ መቅደስ የተሠራበት ኢየሩሳሌም ውስጥ ነበር ይህ ተራራ የሚገኘው። ይህ የጽዮን ተራራ የእግዚአብሔር እውነተኛ መኖሪያ የሆነው መንግሥተ ሰማያትን እንደ ምሳሌ በመንፈስም የእግዚአብሔር ዙፋን ወደሚገኝበት አዲሲቷ ኢየሩሳሌም የሚል ስያሜ ወዳላት ወደ መንግሥተ ሰማያት መግባት ይችላል። (ዕብራውያን 4:16፤ ራዕይ 21:2)።

ጸሐፊው በአዲሲቷ ኢየሩሳሌም የሚገኙትን የተለያዩ የሰው ቡድኖችን በዝርዝር ገልጿል።

1. ሕያው አምላክ የሚኖረው በዚያ ነው። በመንግሥተ ሰማያት የሁሉ ነገር ገዢና ፈጣሪ የሆነው በሙሉ ሥልጣን ዘላለማዊውና ሕያው አምላክ ሆኖ ይኖራል። እርሱ የሁሉም ዳኛ ነው። ያልዳኑት ባለማመናቸው ይፈርድባቸዋል፤ የዳኑት ደግሞ እንደት አድርገው ሕይወታቸውን ለእርሱ አገልግሎት እንደተጠቀሙበት በማየት በእዚህ አኳያ ይፈርድባቸዋል።

2. አእላፋት መላእክት አሉ። ምን ያህል መላእክት እንዳሉ ማንም አያውቅም፤ ነገር ግን ለመቁጠር ከምንችለው በላይ ነው ያሉት፤ (ራዕይ 5:11-12)። በእግዚአብሔር ዙፋን ዙሪያ በደስታ እያገለገሉት ያከብሩታል ያመልኩታል።

3. በሰማይ የተጻፈ የበኩራት ማገበር አለ። ይህ ከኢየሱስ ክርስቶስ ሞት አንስቶ ዳግመኛ እስከሚመጣ ጊዜ ድረስ ያሉትን የክርስቶስን አካል የሚሠሩትን አማኞች በሙሉ የሚያጠቃልል ነን። በክርስቶስ አምነው የሞቱትና እኛ በክርስቶስ አምነን የምንኖረው ሰዎች የዚህ የሰማያዊ ከተማ አባሎች ነው። አባሎቹን በተመለከተ ሁለት ነገሮች ተጠቅሰዋል። እንደ እግዚአብሔር ልጆች ልክ እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ «በኩራት» የሚል ስያሜ ተሰጥቷቸዋል። የሙታን በኩር ከሆነው ከጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ጋር አንድ ናቸው፤ (ቆላ. 1:15-18)። ሁለተኛ፤ ሰማቸው መንግሥተ ሰማያት በሕይወት መዝገብ ውስጥ ተጽፏል፤ (ራዕይ 3:5)።

4. ፍጹማን የሆኑ ጻድቃን መንፈሶችም አሉ። ይህ የብሉይ ኪዳንን አማኞች የሚያመለክት ነው። ምንም እንኳ ቢድኑም ሙሉ ለሙሉ የነጹትና ፍጹም የሆኑት ኢየሱስ ለኃጢአታቸው ከሞተላቸው በኋላ ነው። መንፈሶች ናቸው ምክንያቱም በትንሣኤው አዲሱን አካላቸውን አልለበሱምና ነው። አሁን ያሉት በአዲሲቷ ኢየሩሳሌም ውስጥ ነው።

5. ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስም በዚያ አለ። ደሙን በግፍሰስ የጀመረው የአዲሱ ኪዳን መካከለኛ እንደሆነ አይተናል። የፈሰሰው የአቤል ደም የጠየቀው ፍርድንና በቀልን ነው፤ የኢየሱስ ደም ደግሞ ለኃጢአተኞች ክፍት የሆነውን ከኃጢአት የመንጸትንና ሙሉ ምሕረት የግግኘትን የምሥራች ያበሥራል።

23ኛ ጥያቄ፡- ሀ) እንዴት ነው መንፈሳዊና አዲሲቷ ኢየሩሳሌም ከምድራዊው የሲና ተራራ የምትበልጠው?

ለ) የአዲሲቱ ኢየሩሳሌም አባል በመሆናቸው አግኞች ምን ዓይነት መጽናናት ነው የሚያገኙት?

አራተኛ ቀን፡ - ዕብራውያን 12:25-28

በትናንትናው ዕለት የአምስተኛውን ግስጠንቀቂያ የያዘውን ክፍል ግዢ ጀምረን ነበር። ጸሐፊው የሁለቱን ኪዳኖች ዋነኛ ቦታዎች ነበር የሚያነፃፅረው የቀድሞው ኪዳን የተመሠረተው በምድራዊው ሲና ተራራ ላይ ነበር። እግዚአብሔር በዚያ ታላቅነቱን አሳይቷል። አዲስ ኪዳን ግን የተመሠረተው በመንፈሳዊና አዲሲቷ ኢየሩሳሌም ነው። ምንም እንኳን ለዐይን ባትታይም በዚያች ሥፍራ እግዚአብሔር፤ ኢየሱስ ክርስቶስ፤ መላእክትና ከጥፋት ጀምሮ የነበሩ አግኞች ይኖሩባታል። ክርስቲያኖች የዚህች ከተማ አባሎች በመሆናቸው ለሚያልፈው ምድራዊ ደስታ ብለን የዚህች ከተማ መንፈሳዊ አባልነት መተው ሞኝነት ነው።

24ኛ ጥያቄ፡- ዕብራውያን 12:25-28 አንብብ።

ሀ) ጸሐፊው ለክርስቲያኖቹ የሚሰጣቸው ግስጠንቀቂያ ምንድን ነው?

ለ) የዓለምን መጨረሻ በተመለከተ የተሰጠው ትንቢት ምንድን ነው?

ሐ) የትኛው መንግሥት ነው የማይጠፋው?

መ) እግዚአብሔር ከምን ጋር ነው የተነፃፀረው?

ሁለቱን ኪዳኖች በሚያወዳድርበት ወቅት ጸሐፊው ክርስቲያኖች የአዲስ ኪዳንን በረከቶች እንዳይክዱ ያሳስባቸዋል። አዲስ ኪዳን ከቀድሞው የሚበልጥበት ሦስት ዋና ዋና ምክንያቶች አሉ፡-

1. አንደኛ፤ የቀድሞው ኪዳን የተሰጠው ከሲና ተራራ ላይ ነው፤ ይህም ከምድር ላይ ነው ማለት ነው። ያንን ኪዳን አልቀበልም ያለ ሰው በሞት ይቀጣ ነበር። ሁለተኛው ኪዳን የተጀመረው ከመንግሥተ ሰማያት በመጣው በሞተውና ተመልሶ ወደ መንግሥተ ሰማያት በሄደው በኢየሱስ ነው። ይህን ሰማያዊ አዲስ ኪዳን ያልተቀበለ ምድራዊ ሞት ብቻ ሳይሆን የዘላለምን ሞት በላዩ ላይ ያመጣል።

2. የመጀመሪያው ኪዳን በተሰጠበት ወቅት፤ የሲና ተራራ ተንቀጥቶ ነበር። አንድ ቀን ደግሞ ኢየሱስ ዳግመኛ ሲመለስ ከዚህ የበለጠ መንቀጥቀጥ ይኖራል። በዚያን ጊዜም በምድር ላይ የሚገኙ ግንኙዎቹም ነገሮች ሰማያትን ጨምሮ (ኮከቦች፤

ጥላይቶች፡ ወዘተ...) ሙሉ በሙሉ ይወድማሉ። የሲናም ተራራ እራሱ እንኳ ይወድማል። የሚቀሩት ነገሮች መንፈሳዊ የሆኑት ብቻ ናቸው፤ (ራዕይ 20፡11፥ 21፡1-2)። ስለዚህ ምድራዊ በሆኑ ነገሮች (ለምሳሌ፤ በገንዘብ፤ በቤት፤ በምድራዊ ዜግነት) መታመኑ ሞኝነት ነው ምክንያቱም ሁሉም ይጠፋሉና ነው።

3. ከማይነቃነቁትና ከማይጠፉት ነገሮች መካከል አንደኛውና ክርስቲያኖችም አባላት የሆኑበት የእግዚአብሔር መንግሥት ነው። ሁሉም ነገር ሲጠፋ የእግዚአብሔር ልጆችና የክርስቶስ አካል አባል የሆኑት ነቅነቅም አይሉም። ስለዚህም የዚህ የማይጠፋው መንግሥት አባሎች ሆነን መዘለቁ አስፈላጊ ነው።

ለእዚህ ማስጠንቀቂያ ሁለት ምላሾች አሉት። አንደኛ፤ ለትክክለኛቹ ነገሮች ቅድሚያ መስጠታችንን እርግጠኛ መሆን አለብን። ዓለምን ለመከተል ስንል ኢየሱስን ብንክድ ወደ ጥፋት እናመራለን። በተጨማሪም ምድራዊ በሆኑት በገንዘብ፤ በቤት፤ በመሬት፤ በኃይልና በሥልጣን ላይ ከታመንን እነዚህ ነገሮች በመጨረሻ ላይ ይወድማሉ። ከዚህ ሁሉ ግን ልክ እንደ አብርሃም ዐይናችንን ወደ ዘላለማዊ የእግዚአብሔር ከተማ ላይ ማድረግ አለብን፤ (ዕብራውያን 11፡10፥16)።

25ኛ ጥያቄ፡- ብዙ ክርስቲያኖች በማይጠፋው በመንግሥተ ሰማያት ነገሮች ላይ ከመታመን የበለጠ ምድራዊ በሆኑ ነገሮች ላይ የሚታመኑት እንዴት ነው?

ሁለተኛ፤ እግዚአብሔርን በማመስገን እርሱን በትክክል ማምለክ ይኖርብናል። የዘላለማዊ መንግሥት አባሎችም ስላደረገን እግዚአብሔርን ልናመስግነው ይገባል። ያለማጃረጥ ስለሚገስጹንና ለመንግሥቱ ብቁ የሚያደርገን በመሆኑ ልናመስግነው ይገባናል። ወደ እግዚአብሔርም ዙፋን በድፍረት መግባት አለብን፤ (ዕብራውያን 4፡16)።

ወደ እግዚአብሔር ዙፋን በምንገባበት ወቅት ግን አንድ ልናስታውሰው የሚገባን ሌላ ነገር አለ። እግዚአብሔር ታላቁ ፈራጅ ነው። የሚያቃጥልም እሳት ነው። በሌላ አነጋገር ታላቅ ግርማው የሚያስፈራ ኃይል በመሆኑ ጠላቶቹን በሙሉ ያጠፋቸዋል። ስለዚህም ከድፍረቱ ጋር «አክብሮትና ፍርሃት» መታከል አለበት። በጸሎት ወደ እግዚአብሔር በምንቀርብበትና በምናመልከው ጊዜ ሁለት እውነታዎችን በፊታችን አድርገን ልንጠብቃቸው ይገባናል። አንደኛ፤ እግዚአብሔር የሚወደን አባታችን ነው፤ ስለዚህም በሙሉ ልብ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ወደ እርሱ መቅረብ እንችላለን። ከዚህ ጋር ግን የእግዚአብሔርን ታላቅነት የኃጢአትና የግብዝነትን ጥላቻውን መገንዘብ ይኖርብናል። ስለዚህም ሕይወታችን ከኃጢአትና ከግብዝነት ነፃ እንደሆነ ከመረመርን በኋላ ወደ ፈራጆችን እንደምንቀርብ ማወቅ አለብን። ወደ ታላቁ አምላክ በፍቅርና በግልጽነት ለመቅረብ የሚችሉት ልባቸው ንጹሕ የሆኑ ብቻ ናቸው።

26ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ይህ ስለ ጸሎት ጊዜያችንና በቤተ ክርስቲያን ስላለው የአምልኮ ጊዜያችን የሚያስተምረን ነገር ምንድን ነው? ለ) አንተና የቤተ ክርስቲያንህ አባላት ወደ እግዚአብሔር የምታቀርቡት የአምልኮ

መሥዋዕት የበለጠ ተቀባይነትን እንዲያገኝ ሁለታችሁም መቀየር የሚገቧችሁን ነገሮች በዝርዝር ጻፍ።

አምስተኛ ቀን፡ -ትምህርቱን ከልስና ለሳምንታዊው ስብሰባ ተዘጋጅ

ሳምንታዊው ስብሰባ

1. ሳምንታዊው የአምልኮ ጊዜ

2. ጸሎት

3. ክለሳ

4. የውይይት ጊዜ

ሀ) 1. መንፈሳዊው የሕይወት ሩጫ ከምድራዊው ሩጫ ጋር የሚመሳሰለው እንዴት ነው?

2. ለመንፈሳዊ ሩጫችን ዕንቅፋት የሚሆኑ ጥሩም መጥፎም የሆኑ ነገሮች ምንድን ናቸው?

3. አንተንና የቤተ ክርስቲያንህን አባላት በሩጫው ወቅት በተለይ የሚያስቸግራችሁ ኃጢአት የትኛው ነው?

4. በመንፈሳዊ ሩጫው ላይ ያሉትን ሌሎች ሰዎች የምታጽናና ባቸውን መንገዶች በዝርዝር ጻፍ።

ለ) 1. የእግዚአብሔር ተግሣፅ እንድታድግ የረዳህ እንዴት ነው? ምሳሌዎችን ስጥ።

2. የእግዚአብሔር ተግሣፅ በችግር ውስጥም ቢሆን ፍቅሩን የሚገልጽልን እንዴት ነው?

3. እራሳችንንና ሌሎችን ለእግዚአብሔር ተግሣፅ ዝግጁ ለማድረግ ምን ምን ነገሮች ማድረግ እንችላለን?

ሐ) 1. ለምንድን ነው በቤተ ክርስቲያን መሪዎች መካከል ወይም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ትንሽ ሰላም ያለው?

2. ሰላምን ለማስፈን ክርስቲያኑ መወጣት ያለበት ሐላፊነት ምንድን ነው?

3. ቅድስና ላንተና ለቤተ ክርስቲያንህ ችግር የፈጠረባቸውን መንገዶች ግለጽ።

4. ቅድስናና ሰላም ሁሉ መጣመር ያለባቸው እንዴት ነው?

መ) ብዙ ክርስቲያኖች እንደ ኤሣው ዓይነት ችግር ውስጥ የሚገቡት እንዴት ነው?

ሠ) ክርስቲያኖች የአዲሲቷ ኢየሩሳሌም አባል መሆናቸው በምድራዊ ኑሮአቸው ሊያጽናናቸው የሚችለው እንዴት ነው?

ረ) 1. በአምልኳችን ወቅት የድፍረትና የፍርሃት የእግዚአብሔር ፍቅራችን የአክብሮታችን ሚዛናዊነት የምናሳየው እንዴት ነው?

2. በቤተ ክርስቲያን አምልኮህ ውስጥ ይህ ሚዛናዊነት እንድትጠበቅ የሚረዱህን የተለያዩ መንገዶች በዝርዝር ዳፍ።

5. ጸሎት

ትምህርት ሃያ

ዕብራውያን ምዕራፍ 13 እና ክለሳ

የመጀመሪያ ቀን፡ - ዕብራውያን 13፡1-14

አንድ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ ሲያምን አዲስ ፍጥረት ይሆናል፤ (1ቆሮ. 5፡17)። ጠቅላላ ሕይወቱ በመለወጥ በመንፈስ ኢየሱስ ክርስቶስን ወደ መምሰል ያድጋል። ይህም ወንጌሉ ሕይወታችን ላይ ተፅእኖ ማድረግ አለበት ማለት ነው። በኢየሱስ ክርስቶስ ግመናችን የልብን ለውጥ ብቻ ሳይሆን የሚያስገኘው ለእግዚአብሔር ክብር የሚሆን የሕይወት የአስተሳሰብ፣ የምግባርና የዓላማ ለውጥም ማስገኘት አለበት። እግዚአብሔር በሕይወታችን ውስጥ ያለው ነገር በሙሉ ተራውንም ነገር በመጨመር፣ ለክብር እንዲውል ይፈልጋል፤ (1ቆሮ. 10፡31)።

1ኛ ጥያቄ፡- ሀ) አንድ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ ሲያምን መለወጥ ያለባቸውን የተለያዩ የሕይወቱን ክፍሎች ምሳሌ በመስጠት ጥቀስ። ለ) ዕብራውያን ምዕራፍ 13 አንብብ። እግዚአብሔርን እንዲያከብሩ ጸሐፊው መለወጥ አለባቸው፤ የሚላቸውን ነገሮች በዝርዝር ዳፍ።

ዕብራውያን 13፡1-6 ክርስቲያን ክሌሎች ሰዎች ጋር በተለይ ክሌሎች ክርስቲያኖች ሊኖረው ስለሚገባ ግንኙነት የተሰጠ የተለያዩ ትዕዛዞችን ያዘለ ነው። ዕብራውያን 13፡7-17 ደግሞ የክርስትናን ሃይማኖት ደንቦች በተመለከተ ተጨማሪ ትዕዛዞችን ይሰጣል። በዚህ ምዕራፍ ጸሐፊው አንድ ክርስቲያን በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሲያምን በሕይወቱ ላይ ተፅእኖ እንደሚያመጣበት ይገልጻል።

2ኛ ጥያቄ፡- ዕብራውያን 13፡1-14 አንብብ።

ሀ) አንድ ክርስቲያን ክሌሎች ክርስቲያኖች ጋር ስለሚኖረው ግንኙነት የተሰጡትን ትዕዛዞች በዝርዝር ዳፍ።

ለ) የክርስቲያን ጋብቻን በተመለከተ የተሰጠው ትዕዛዝ ምንድን ነው?

መ) ለቤተ ክርስቲያን ምዕመናንና ለመሪዎቿ የተሰጠው ምክር ምንድን ነው?

ሠ) የሐሰት ትምህርትን በተመለከተ የተሰጠው ማስጠንቀቂያ ምንድን ነው?

ረ) ከሠፈሩ ውጭ ወደ ክርስቶስ ልንቀርብ የምንችለው በምን ዓይነት መንገዶች ነው? ይህን ሲል ምን ማለት ነው?

ለእግዚአብሔር ክብር እንዲያስገኙ መለወጥ ያለባቸውን የተለያዩ የሕይወታችንን ክፍሎች ጸሐፊው በዝርዝር ገልጿቸዋል። አንደኛ፤ ክርስቲያን ፍቅርን እንዲያሳይ

ተጠርቷል። ሁለቱ ታላላቅ የመጽሐፍ ቅዱስ ትዕዛዞች ፍቅርን የሚመለከቱ ናቸው። አንደኛ፤ እግዚአብሔር በሁለንተናችን መውደድ አለብን። ነገር ግን ሌሎችንም በተለይ ሌሎች የክርስቶስ አካል የሆኑትን ክርስቲያኖች መውደድ አለብን። ሐዋርያው ዮሐንስ ክርስቲያን ለመሆናችን አንዱ ማረጋገጫ ፍቅር ነው ይላል፤ (1ዮሐ. 3: 11-18)። ሰይጣን ይህን ፍቅር ከክርስቲያኖች መካከል ለማጥፋት ይጥራል። በትናንሽ አለመስማማቶች በመጠቀም ከፍፍል እንዲኖር ያደርጋል። ሆኖም ለሁሉም ይህንን ፍቅር ሁሉ ለማሳየት መጣር አለብን፤ ምክንያቱም ኢየሱስ በሕይወታችን ላመጣው ለውጥ ምሥክር የሚሆነው ክርስቲያናዊው ፍቅራችንና አንድነታችን ነው፤ (ዮሐንስ 17: 20-23)።

3ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የክርስቶስን ፍቅር የሚያንፀባርቁ ነገሮች ምንድን ናቸው?

ለ) በምን ዓይነት መንገድ ነው የቤተ ክርስቲያን አባላት እርስ በእርሳቸው ፍቅር የሚሰጣቸው?

ሐ) አንተስ ፍቅርህን የምትገልጸው እንዴት ነው?

ዋና ዋናዎቹን የፍቅር ትዕዛዞች ከሰጠ በኋላ ጸሐፊው በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ፍቅር እንዴት እንደሚገለጽ የሚያሳዩ ሁለት የተለያዩ መንገዶችን ይጠቅሳል።

1. ክርስቲያኖች እንግዶችን በመቀበል ፍቅራቸውን ማሳየት አለባቸው፤ (ቁጥር 2)። በጥንታዊቷ ቤተ ክርስቲያን ዘመን ክርስቲያኖች ብዙ ጊዜ ከአንድ ቦታ ወደ ሌላ ቦታ ይዘዋወሩ ነበር። በዚያን ጊዜ የነበሩት ሆቴሎች ሴትና አዳሪነት፤ ስርቆት የሚካሄድባቸው ስለነበሩ ለክርስቲያኖች ተስማሚዎች አልነበሩም። ስለዚህም ጸሐፊው ክርስቲያኖች ሌሎችንና በተለይ የማያውቃቸውን ክርስቲያኖች እንዲያስተናግዱ ይመክራቸዋል።

ሰዎችን እንዲያስተናግዱ ለማበረታታት በብሉይ ኪዳን የተለያዩ ሰዎች ያጋጠሟቸውን ነገሮች ያስታውሳቸዋል። በብሉይ ኪዳን የእግዚአብሔር መልአኮች መሆናቸውን ላያውቅ እንግዶቻቸውን ያስተናግዱ ነበሩ፤ (ለምሳሌ፡- ዘፍጥረት ምዕፋፍ 18፤ መሳፍንት ምዕራፍ 6 እና 13)።

2. በእስር ላይ የነበሩትን ክርስቲያኖች ማስታወስ ነበረባቸው። ባመኑ በመጀመሪያው ጊዜ አካባቢ የዕብራውያን ክርስቲያኖች እሥር ቤተ ካሉ አብረው ያዘኑ ነበር፤ (ዕብራውያን 10: 34)። የዕብራውያንም ጸሐፊ በዚህ ልማዳቸው በተለይም ስደት ሲባባስ በደንብ እንዲገፉበት ያሳስባቸዋል። ሌሎቹ ሰዎች ለብቻቸው እንዲሰቃዩ ከመተው ይልቅ እነርሱ በስደት ላይ ያሉ ክርስቲያኖች ቢሆኑ ኖሮ በሌሎች መረዳትን እንደሚሹ ሁሉ እነርሱም ሌሎችን መርዳት አለባቸው። አንዱ ትልቁ ምሥክር አንዱ አባላቸው ስለ እምነቱ እሥር ቤት ሲገባ ክርስቲያኖች አብረው ጸንተው መቆማቸው ነው።

4ኛ ጥያቄ፡- በአንተ አካባቢ በሰደት ወቅት የክርስቲያኖች መተላለፍና መዋደድ ጠንካራ ምሥክር የሆነው እንዴት ነው?

ሁለተኛ፤ ጸሐፊው ስለ ክርስቲያኖች ጋብቻ ይመለከታል። አንዳንዶች ከማግባባት ይልቅ ለወንጌል ስርጭት ሲባል አለማግባት ነው ብለው እንደሚያስቡት ሳይሆን ጋብቻ ከቡር ነገር እንደሆነ ጸሐፊው ይናገራል። ሆኖም በሁለቱም ማለት በባልየውና በሚስትየዋ ጋብቻው ንጹህ ሆኖ መጠበቅ አለበት። በሌላ አነጋገር መከባበር አለባቸው። የባልና የሚስት ግንኙነት የክርስቲያንና የቤተ ክርስቲያን ግንኙነት ምሳሌ እንደመሆኑ በጋብቻ ውስጥ ሙሉ ንጽሕና መኖር አለበት፤ (ኤፌሶን 5:22-33)።

5ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ለምንድነው ብዙ ክርስቲያኖች በተለይ ባሎች ለሚስቶቻቸው ታማኞች የማይሆኑት?

ለ) ሌሎች ክርስቲያኖች ጋብቻቸው ንጹህ እንዲሆን ልታስተምራቸው የምትችለው ነገር ምንድን ነው?

ጸሐፊው እግዚአብሔር የሚፈርድባቸው ሁለት የተለያዩ የወሲብ ኃጢአቶችን ይዘረዝራል። አንደኛ፤ ሴሳኝነት ነው። ይህ ላገቡ ሕጋዊ ያልሆነ ወሲባዊ ግንኙነት ነው። ሁለተኛ፤ አመንዝራነት ነው። ይህ ደግሞ ከጋብቻ ውጪ በወንድና በሴት መካከል የሚደረግ ግንኙነትን የሚያመለክት ነው። ስለዚህ ያገቡም ሆኑ ያላገቡ እግዚአብሔር የጠራቸው ንጹህ እንዲሆኑ ነው፤ ካልሆኑ ግን የእግዚአብሔርን ፍርድ ይቀበላሉ።

6ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ ወጣቶች ከጋብቻ በፊት ወሲባዊ ግንኙነት ማድረግ እንችላለን፤ ተፈቅዶልናል ብለው ያስባሉ? ለ) ይህ ለሕይወታቸው የእግዚአብሔር ፈቃድ እንዳልሆነ የምትነግራቸውና የምትመክራቸው እንዴት ነው?

ሦስተኛ፤ ጸሐፊው ክርስቲያን ከንብረት ጋር ስላለው ግንኙነት በተለይ ስለ ንጉሠ ቢመረምራል። ዛሬ የምንኖረው በንጉሠ ላይ እና በንብረት ላይ ብዙ ትኩረት በሚደረግበት ዓለም ውስጥ ነው። ንጉሠ ያላቸው የበለጠ ብዙ ንጉሠን ማግኘት ይጥራሉ። ንጉሠ የሌላቸው ደግሞ ንጉሠ ለማግኘት ያላቸው ምኞት ከሁሉም በላይ ነው። ብዙ ክርስቲያኖች በተለይ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በንጉሡ ምክንያት ኃጢአት ውስጥ ይወድቃሉ። ስለዚህ ነው ጳውሎስ «የክፋት ሁሉ ሥር ንጉሠ መውደድ ነው» ያለው፤ (1ኛ ጢሞ. 6:10)። (የኢየሱስን ማስጠንቀቂያ በማቴዎስ 6:24 ላይ ተመልከት)።

7ኛ ጥያቄ፡- ንጉሠ መውደድ አንተ የምታውቃቸውን ክርስቲያኖች በኃጢአት እንዲወድቁ ወይም በእምነታቸው እንዲላሉ ያደረጋቸው እንዴት ነው?

ጊዜያዊ የሆኑ እንደ ንጉሠ ወይም ቁሳቁስ ያሉት ነገሮች ከማተኮር ክርስቲያኖች እግዚአብሔር የሰጣቸውን ይበቃኛል ብለው መቀበል አለባቸው። ሀብታም ከሆኑ ሀብት ጊዜያዊ እንደሆነ በመንገዱ እግዚአብሔርን በሚያስከብር መንገድ መጠቀም አለባቸው። ደሆኑ ከሆኑ ደግሞ በጌታ ኢየሱስ ሀብታሞች ስለሆኑ እግዚአብሔርን

ማመስገን አለባቸው፤ (ያዕቆብ 2:5÷5:1-6)። ክርስቲያን እግዚአብሔር ባስቀመጠው ሥፍራ ሁሉ ኑሮ ይበቃኛል ማለት አለበት። እግዚአብሔር አልተውህም ብሎ ቃል ኪዳን እንደገባና ለችግሮቹ ሁሉ መፍትሔውን እንደሚያዘጋጅለት መገንዘብ አለበት። የሚያስፈልገንን የሚያውቅ እግዚአብሔር ነው እንጂ የእኛ የግል ፍላጎታችን አይደለም፤ (ማቴ. 6:25-35)።

በዕብራውያን ምዕራፍ 11 ላይ ጸሐፊው ለእግዚአብሔር እስከ መጨረሻው ታማኝ ሆነው የሞቱትን የብሉይ ኪዳን ሰዎችን ለዕብራውያን ክርስቲያኖች ያስታውሳቸዋል። አሁን ከቁጥር 7-8 ላይ ደግሞ በእነርሱ ጊዜ ስለነበሩት ሁለት የተለያዩ መሪዎች ያስታውሳቸዋል። አንደኛ፤ በመጀመሪያ ወንጌሎች የሰበኩላቸውን የቤተ ክርስቲያን መሪ የነበሩ የሞቱትን ሰዎች እንዲያስታውሱ ይጠይቃቸዋል። የእነዚህን ሰዎች ሕይወት ምሳሌነትና የሰበኩላቸውን ወንጌል ማስታወስ አለባቸው። ክርስቲያኖች እስከ ሞት ድረስ ታማኝ በመሆን የእነርሱን ምሳሌ መከተልም አለባቸው።

8ኛ ጥያቄ፡- የመጀመሪያዎቹን የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ታስታውሳቸዋለህ? ከእነርሱ ሕይወት እንደ ምሳሌ ልትከተላቸው የምትችላቸው ነገሮች ምንድን ናቸው?

ሁለተኛ፤ ጸሐፊው ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ያመለክታል። ምንም እንኳን ሰው የሆኑ መሪዎች በሌሎች ቢተኩም አንዳንዶቹም በኃጢአት ቢወድቁም እንደ የማይለወጥ የቤተ ክርስቲያን መሪ አለ። ይህ መሪ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወት መጀመሪያና መጨረሻ የሌለው ዘላለማዊ ብቻ ሳይሆን ባህርይውም መቼውም የማይለወጥ ነው። ዛሬም የሚሰጠን በመስቀል ላይ ለእኛ የነበረው የበፊቱን ፍቅር ነው። እንደ ሊቀ ካህናችን ያለማጃረጥ በመሥራት ሁልጊዜ በመንግሥተ ሰማያት ሆኖ ለእኛ ይማልድልናል። ኢየሱስ መሪዎችን በማድረግ ታማኞችና ንጹሆች በመሆን ሁለንተናችንን ለእግዚአብሔር አሳልፈን መስጠት አለብን። ይህን እያደረግን ነው?

ጸሐፊው በሐሰተኛ ትምህርት እንዳይወሰዱ ያስጠነቅቃቸዋል። የቤተ ክርስቲያኑ መሪዎች ትምህርት ትንሽ ደከም ሲል የሐሰተኛ አስተማሪዎቹ ትምህርት የሚያስደስትና የሚያነቃቃ ይሆናል። የበለጠ የተለየና እንግዳ በሆነ ቁጥር ብዙ ሰዎች ወደ ትምህርቱ ይሳባሉ። ያለምንም ጥርጥር በዕብራውያኑ ዘመን የነበሩት የሐሰተኛ አስተማሪዎች በሥርዓቱ መሠረት ስለሚበሉት ምግቦች (ንጹሕና ንጹሕ ያልሆኑ ተብለው በብሉይ ኪዳን የተዘረዘሩትን) በመናገር ክርስቲያኖች ሕጉን እንዲጠብቁት ፈልገው ይሆናል። አካሄዳቸውን የመሠረቱት ደብዛው ሊጠፋ ባለው በብሉይ ኪዳን ሕግ ላይ ነበር። ስለ ምግብ የተሰጡት ትዕዛዞች ወይም የትኛዎቹም ትዕዛዞች እንድን ሰው ከእግዚአብሔር ጋር የቀረበ ግንኙነት እንዲኖረው ሊያደርጉ አይችሉም። ስለዚህም ትኩረት መሰጠት ያለበት ውስጣዊው የክርስቲያኑ ሕይወት ላይ ነው እንጂ፤ በውጫዊ የሥነ ሥርዓት ሕግ ላይ መሆን የለበትም።

9ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በቤተ ክርስቲያንህ የተደነገጉ አንዳንድ አዳዲስ ሕግጋትን ሰዎች የበለጠ መንፈሳዊነታችንን ይገልጹልናል ብለው የሚያስቧቸውን እስከ በዝርዝር ጻፍ።

ለ) አንድ ሰው እነዚህንም ሕግጋቶች ጠብቆ ሊያድግ አይችልም?

እንደ እግዚአብሔር ልጆች ማዳመጥ ያለብን የእግዚአብሔርን ቃል ነው እንጂ እንግዳ ትምህርቶችን አይደለም። እግዚአብሔር ሰዎች ፈቃዱንና እርሱን የበለጠ እንዲያውቁ የሚያደርገው በቃሉ በመጠቀም ነው። ትክክለኛውን ከተሳሳተው ሊለዩ የሚችሉት የእግዚአብሔርን ቃል የሚያውቁት ብቻ ናቸው፤ (ዕብራውያን 5፡11-13)። እግዚአብሔር በቃሉ ውስጣዊውን ሰው ያጠነክራልናል። ይህም የተመሠረተው በፀጋ ላይ ነው፤ ምክንያቱም የመንፈሳዊ ዕድገት የሚመጣው ውጫዊ የሆኑ ሕግጋትን በመጠበቅ ሳይሆን እግዚአብሔር በአንድ ሰው ሕይወት ውስጥ ሲሠራ በሚገኘው የልብ ለውጥ ሳቢያ ነው።

የዕብራውያን ክርስቲያኖች ወደ ቀድሞው የመሥዋዕት ማቅረብ ሥርዓት ወደነበረው ወደ ሙሴ ሕግ ለመመለስ ሲወላውሉ ነበር። እንደምታስታውሰው የአንዳንዶቹን መሥዋዕቶች ሥጋ ካህናት መብላት ይችሉ ነበር። ሆኖም ለክርስቲያኖች ብቻ የሆነ ልዩ መሠዊያ አለ። በዚህ ሥፍራ የተጠቀሰው መሠዊያ ላይ ሰዎች የተለያዩ አመለካከት አላቸው። የኦርቶዶክስና የካቶሊክ ክርስቲያኖች ይህን መሠዊያ እንደ ጌታ እራት አድርገው ያዩታል። ሆኖም ጸሐፊው በተደጋጋሚ በመጽሐፉ ውስጥ እንደገለጸው ክርስትና መንፈሳዊ ሃይማኖት ነው እንጂ በውጫዊ ነገሮች ላይ የተመሠረተ አይደለም። ክርስቲያኖች መንፈሳዊ በሆነ ቦታ (መንግሥተ ሰማያት) እንደሚያመልኩና በዚያም ምንም ምድራዊ መሥዋዕት መሠዊያ ወይም ካህን እንደሌለ ጨምሮ አስተምሮናል። ስለዚህም ይህ መሠዊያ ኢየሱስ የኃጢአታችን ዋጋ የከፈለበትና መንፈሳዊ በረከቶችን የሚመነጩበት የኢየሱስ መስቀልን ይመስላል። ኢየሱስና እርሱ ያስገኘልን ደኅንነት መንፈሳዊ ምግቦቻችን ናቸው።

በዕብራውያን 13፡11-14 ላይ ጸሐፊው የመንፈሳዊ እውነታ መሠረት ወደሆነው የስርየት ቀን ያመለክታል። እንደምታስታውሰው የስርየት ቀን ዕለት ለኃጢአት መሥዋዕት የቀረቡት እንስሳት ሥጋ ከመኖሪያው ሠፈር ውጭ ተወስደው ነበር የሚቃጠሉት፤ ምክንያቱም ንጹሕ ባለመሆናቸው ሠፈሩን ሊያረክቡት በመቻላቸው ነው። በእግዚአብሔር ፊት ቅድስተ ቅዱሳኑ ውስጥ ይረጭ የነበረው ደሙ ብቻ ነበር።

ጸሐፊው ከኢየሱስ ሕይወት አንድ አስፈላጊ የሆነ መንፈሳዊ ምሳሌን ያያል። ኢየሱስ ክርስቶስ ሲሞት የተሰቀለው በኢየሩሳሌም ከተማ ውስጥ አልነበረም። ከከተማው ውጭ ነው እየመሩ ያስወጡት። የአይሁድ ሰዎች ኢየሱስን እንደ መሢሐ አድርገው ለመቀበል አልፈለጉም በተጨማሪም በእርሱ ሞት ከተማቸው እንድትረከስ አልፈለጉም ነበር። ኢየሱስ ለእነርሱ የኃጢአት መሥዋዕት ሆኖ እንደሚሞት አልተገነዘቡም ነበር። በመስቀል ላይ ሲሞት ሊያድናቸው በመጣው ዘንድ ተቀባይነትን አጥቶ ተንቆ ነው የሞተው። የዕብራውያን ጸሐፊ ክርስቲያኖቹ የንቀቱ ተካፋዮች

እንዲሆኑና ለኢየሱስ ታማኝ ሆነው እንዲቆሙ ጥሪ ያደርግላቸዋል። ሠፈሩ እንደ ትልቅ ነገር የሚቆጥራቸውን ነገሮች ቤተ መቅደሱን፣ የኢየሩሳሌም ከተማን፣ መሥዋዕቶቹን ወዘተ... የሚያመለክት ነው። እነዚህ ሁሉ ነገሮች የተወገዱ ሲሆኑ ሙሉ በሙሉ መከተል ያለባቸውም አይሁዶች ያልተቀበሉትንና ያናናቁትን መስቀል ነው። እንደ አብርሃም ተካፋዮች የሚሆኑባት በመንፈሳዊዋ ኢየሩሳሌም ላይ ዓይናቸውን ማድረግ አለባቸው፤ (ዕብራውያን 11: 10፣ 14-16)።

የመስቀሉ መንገድ ወይም ለኢየሱስ ክርስቶስ መታዘዝን ዓለማውያን እንደ ሞኝነት አድርገው ይቆጥሩታል። በዚህም ምክንያት ክርስቲያኖች ብዙ ጊዜ የተናቁ ናቸው። ሆኖም ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስም እንደዚሁ ነበር። እኛም ከዓለማውያን የሚሰነዘርብንን ጊዜያዊ የሆነውን ስድብ ተቀብለን ዐይናችንን ወደ መንግሥተ ሰማያት ወደሚጠብቀን ክብር ላይ ማድረግ ነው ያለብን። ይህን እያደረግህ ነው?

10ኛ ጥያቄ፡- ሀ) አንዳንድ ክርስቲያኖች ለመስቀሉ ሲሉ የዓለምን ስድብ እንደማይቀበሉ የሚያሳዩት እንዴት ነው?

ለ) ሌሎች ክርስቲያኖች ለዘላለማዊው ክብር ሲሉ የዓለምን ስድብ መቀበላቸውን የሚያሳዩት እንዴት ነው?

ሁለተኛ ቀን፡ - ዕብራውያን 13: 15-25

ጸሐፊው በዕብራውያን ምዕራፍ 13 ላይ፡ በዕብራውያን መጽሐፍ ውስጥ በተጻፉት እውነታዎች ላይ በመመርኮዝ የተወሰኑ ትዕዛዞችን ለክርስቲያኖቹ ይሰጣል። በትናንትናው ዕለት የክርስቲያን ናቅርን፣ ጋብኛን፣ ወዘተ... በተመለከተ የሰጠውን ትዕዛዞች ተመልክተናል። በተጨማሪም የሐሰት ትምህርቶችንም በተመለከተ የሰጠውን ስሞታ አይተናል።

11ኛ ጥያቄ፡- ዕብራውያን 13: 15-25 አንብብ።

ሀ) ክርስቲያኖች ለእግዚአብሔር ማቅረብ ያለባቸው ምን ዓይነት መሥዋዕቶችን ነው?

ለ) እነዚህ ቁጥሮች መሪዎችን በተመለከተ የምዕመናኖቹ ጋላፊነት ምንድን ነው የሚሉት?

ሐ) መሪው ለሕዝቡ ስላለው ሐላፊነት እነዚህ ጥቅሶች የሚናገሩት ምንድን ነው?

መ) አንባቢያትን በተመለከተ ጸሐፊው ለእግዚአብሔር ያቀረበው ልመና ምንድን ነው?

በብሉይ ኪዳን አማኞቹ ሲያመልኩት የእንስሳ መሥዋዕት እንዲያቀርቡ እግዚአብሔር አዝዞአቸው ነበር። ያለምንም ጥርጥር በአዲሱ ኪዳን ሥር እግዚአብሔርን ማምለካቸውን የሚገልጽ አንድ የሆነ ዓይነት መሥዋዕት ማቅረብ አለብን ብለው ሳያስቡ አልቀሩም። ጸሐፊው ደግሞ በእርግጥ ክርስቲያኖች ሊሠጩት የሚገባ መሥዋዕት እንዳለ

ይጠቅሱና እንደበፊቱ የእንስሳ መሥዋዕት ሳይሆን መንፈሳዊ መሥዋዕት ነው ይላቸዋል። መሥዋዕት የማትረቡ ዕድል የተሰጠው ለተወሰኑ እንደ ሌዊ ነገዶች ለነበሩ ሳይሆን ለሁሉም ክርስቲያኖች ነው፤ ምክንያቱም ሁሉም ክርስቲያን ካህን ነውና፤ (1ኛ ጴጥ. 2:5)።

ወደ እግዚአብሔር የሚወስደውን መንገድ ለሰዎች ሁሉ በከፈተው በክርስቶስ ደም ላይ በመመሥረት እውነተኛ የሆኑ መሥዋዕቶች ለእግዚአብሔር ልናቀርበው እንችላለን። አንደኛ፤ የምሥጋና መሥዋዕት መኖር አለበት። ልክ እንደ ብሉይ ኪዳን ምሥጋና መሥዋዕት (ኦሪት ዘሌዋውያን 7:12) ክርስቲያኖች እግዚአብሔር ስለሰጣቸው በረከቶች ያለማቋረጥ ማመሥገን አለባቸው። ቁሳዊ የሆነ የምሥጋና መሥዋዕት ከመስጠት በአንደበታችን (የከንፈሮቻችን ፍሬ) ነው እግዚአብሔርን የምናመሠግነው።

12ኛ ጥያቄ፡- እግዚአብሔርን የምታመሠግንባቸውን ነገሮች በዝርዝር ጻፍ።

ሁለተኛ፤ ጸሐፊው መልካም ማድረግና ለሌሎች ማካፈል እራሱ ለእግዚአብሔር የሚቀርብ መሥዋዕት ነው ይላል። ለሌሎች ፍቅር ስንሰጥና በችግራቸው ስንረዳቸው እግዚአብሔር ይህን እርሱን እንደምናመልከው አድርጎ ነው የሚቆጥረው። እነዚህም ለእግዚአብሔር ያለን ፍቅር እውነተኛ እንደሆነ የሚገልጹ ማስረጃዎች ስለሆኑ እርሱም ደስ ይለዋል።

13ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 12:1 አንብብ። እንደ መሥዋዕት እንድናቀርብ የታዘዘው ሌላ ነገር ምንድን ነው? ይህን አድርገሃል? እንደት?

ጸሐፊው ለቤተ ክርስቲያኑ ምዕመናን ምክር ለመሪዎቹ ደግሞ ማስጠንቀቂያም ይሰጣል። የቤተ ክርስቲያኑ ምዕመናን እግዚአብሔር በላያቸው ለሾማቸው መሪዎች መታዘዝ አለባቸው። ትዕዛዙን በማክበር በመሪነት ሐላፊነቱ መሪ እንዲደሰት መጣር አለባቸው። ብዙ ጊዜ ምዕመናን አመራራቸውን በመቃወም ተጨማሪ ችግርና ሽክም በመሪዎቻቸው ላይ ይፈጥራሉ። በዚህም ለመሪዎቹ ብቻ ሽክም መብዛት ብቻ ሳይሆን መሪዎቹ በራሳቸው ግፊትና ኃይል ሲመሩም ምዕመናኖቹ ይጎዳሉ። ወይም ደግሞ ምዕመናኑ ምንም እንኳ ብዙ ጊዜ ዝግ ያሉ፤ ያልተማሩና ለመሪነት እንደምንፈልጋቸው እንደሌሎቹ የሚደነቁ ባይመስሉም ዐይናቸውን «አዲስ» መሪዎች ላይ ያደርጋሉ። እነዚህ ብዙ ጊዜ የሐሰት ትምህርት የሚያመጡ ናቸው። ምንም እንኳ እሁን ያሉት የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ምዕመኑ ያሉትን የቤተ ክርስቲያን መሪዎችን እንደሚታዘዙ እርግጠኞች መሆን አለባቸው። ይህ በተለይ መሪዎቹን ዘገምተኞችና ኋላ ቀር አድርገው ለሚቆጥሯቸውና በመሪነታቸው ለሚያምጹ ጎልግላች ማስጠንቀቂያ ነው። እግዚአብሔር ተገዙ ብሎ ያዛቸዋል።

14ኛ ጥያቄ፡- በምን ዓይነት መንገድ ነው የቤተ ክርስቲያንን አባላት ለመሪዎቻቸው የመሪነቱን ሥራ ቀላል ሊያደርጉላቸው የሚችሉት?

መሪዎችም በታላቅ ጥንቃቄ መምራት ይኖርባቸዋል፤ ምክንያቱም ስለ አባላቱ ሕይወት ተጠያቂ ናቸውና። መሪው የአባላቱን ችግርና መሠረታዊ ፍላጎቶች በቅርብ

መከታተል አለበት። ሊንዲቸው የሚችሉ ነገሮችን ከወዲሁ በመረዳት እነርሱን ለመጠበቅ መሻት አለበት። አንድ ቀን በእግዚአብሔር ፊት ቆሞ የእግዚአብሔርን ሕዝብ እንዴት እንደጠበቀና እንደመራ መልስ መስጠት ሊኖርበት ነው።

15ኛ ጥያቄ፡- መሪዎች አንድ ቀን በእግዚአብሔር ፊት ቆመው መልስ እንደሚሰጡ ቢገነዘቡ በቤተ ክርስቲያን ያለው መሪነት ሊለወጥ የሚችለው እንዴት ነው?

ዕብራውያን 13:1-17 በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሰላላ ነገሮች ያመለክታል። አሁን ደግሞ ጸሐፊው ወደ መጽሐፉ መጨረሻ ግላዊ የሆኑ ጥያቄዎችን ወደግቅረቡ ጉዳይ ዞር ይላል። አንደኛ፤ ለእርሱ አብረውት ላሉት ክርስቲያኖች እንዲጸልዩላቸው ይጠይቃል። በነገር ሁሉ በቃልም ሆነ በተግባር መልካም ሕሊና እንዲኖረውና በንጹሕ ግላማ ክርስቲያኖቹን እንደሚመራ ነው የሚጸልዩለት። ክርስቲያኖቹን ፈጥኚ ወደ እናንተ እንድመጣም ጸልዩልኝ ይላቸዋል።

ሁለተኛ፤ ለክርስቲያኖቹ የጸሎት መስዋዕት ያቀርባል። ጸሎትን ያቀረበው ለሰላም አምላክ ነው። ይህን እግዚአብሔር ስያሜ የተጠቀመው በክርስቲያኖቹ መካከል ብዙም ሰላም ስላልነበርና እርስ በእርሳቸው በመጣላታቸው ወይም ደግሞ ሊመጣ ላለው ስደት ይቆሙበት ዘንድ የሚያስፈልጋቸውን ውስጣዊ ሰላም እንዲያገኙ ይሆናል። ይህ የሚወሰነው በውጫዊ ነገሮች ሳይሆን ከእግዚአብሔር ጋር ባለምን ጉዳዩ ግንኙነት ላይ ነው።

ጸሐፊው ኢየሱስን ከሙታን ያስነሣው እግዚአብሔር መሆኑን ይገልጻል። ስለ ክርስቶስ ትንሣኤ በመጽሐፉ ውስጥ በቀጥታ ተነግሮ ያለው በዚህ ሥፍራ ላይ ነው። ትንሣኤው ለዘላለማዊው አዲስ ኪዳን መሠረቱ ነው። በሌላ አነጋገር የኢየሱስ ከሙታን መነሣት ኢየሱስ ስለ ዓለም ሁሉ ያቀረበው መስዋዕት በእግዚአብሔር ፊት ተቀባይነት እንዳገኘና በዚህም ላይ አዲሱ ኪዳን እንደተመሠረተ የሚያሳይ ማረጋገጫ ነው።

ጸሐፊው ኢየሱስን «ታላቁ እረኛ» ይለዋል። አይሁዳውያን እግዚአብሔርን ወደ ጎሳም መሢሔን ይመለከቱት የነበረው እንደ እረኛ ነው፤ (መዝ. (23)፤ ዮሐ. 9፡6-6 10)። ከሙሴ እንኳ ታላቅ የተባለው በመብለጡ ነው። እርሱ እረኛም፣ መሪም፣ እና የእግዚአብሔር ሕዝብ መከታም ነው።

ጸሐፊው የሚጸልየው ለሁለቱ ዋና ዋና ነገሮች ነው። አንደኛ፤ ፈቃዱን እንዲፈጽሙ ክርስቲያኖቹን እግዚአብሔር በሚያስፈልጋቸው ነገር እንዲያስታጥቃቸው ነው። የክርስቲያን ሕይወት ለመኖር ሐላፊነቱ የክርስቲያኑ ብቻ አይደለም። ፈቃዱን እንዲፈጽም ረድቶት ክርስቲያኑ እንዲኖር የሚያደርገው እግዚአብሔርም ጭምር ነው። እግዚአብሔር ለሰዎች ኃይልን ይሰጣል፤ መሻቱንም በውስጣቸው አስቀምጦ ችሎታውን ይሰጣቸዋል፤ (ፊል. 2፡12-13)።

16ኛ ጥያቄ፡- ፈቃዱን በታላሽነት እንድታደርግ እግዚአብሔር እንዴት ዓይነት ሁኔታዎች እንደሚረዳህ በዝርዝር ጻፍ።

ሁለተኛ፤ ጸሐፊው የእግዚአብሔር ፈቃድ በሕይወቱ ውስጥ ሙሉ በሙሉ እንዲያደርግ ይጻልያል። ጸሐፊው እግዚአብሔር ሕይወታችንን እንደሚቆጣጠር ተገንዝቧል። በተጨማሪም እግዚአብሔር የልጆቹን ጸሎት ፈቃዱን ለማከናወኛ እንደሚጠቀምበት ተገንዝቧል።

በመጨረሻም ጸሐፊው ምሥጋና ያቀርባል። ይህን የዘላለም ምሥጋና ያቀረበው ለእግዚአብሔር አብና ለእግዚአብሔር ወልድ ነው፤ ምክንያቱም ሁለቱም ከእኛ ምሥጋና ለመቀበል ብቁ ናቸው። አስተውል፤ ክብሩና ምሥጋናው የተሰጠው ለእግዚአብሔር አብ ብቻ ወይም ለኢየሱስ ክርስቶስ ሳይሆን ለሁለቱም ነው። ይህ ቁጥር የሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን ከሚያስተምሩት ጋር የሚነፃፀር ነው።

በዕብራውያን 13:22-25 ጸሐፊው አጠር አጠር ያሉ መደምደሚያ ሐሳቦችን ይሰጣል። በዕብራውያን መጽሐፍ ውስጥ የሰጣቸውን ትምህርት በደንብ እንዲያጤኑ ይጠይቃቸዋል። የጢሞቴዎስ መፈታት በመጥቀስ ከእርሱ አብሮ ለመምጣት መፈለጉን ይነግራቸዋል። ለመሪዎቹና ለአባላቱ ሁሉ ሰላምታ ይልካል። ከጣሊያን ሕዝብ የተላከ ሰላምታም ያቀርባል። ይህ የትውልድ አገራቸው ጣሊያን የነበረና ካሁን ወዲያ እዚያ የማይኖሩ ሰዎችን ሊሆን ይችላል ወይም ደግሞ በጣሊያን ውስጥ ከሚኖሩ ሰዎች ከጣሊያን ውጭ ላሉ ክርስቲያኖች የተላከ ሊሆን ይችላል። በመጨረሻም የእግዚአብሔር ፀጋ በሁሉም ላይ እንዲሆን ይመኝላቸዋል።

የዚህን የዕብራውያን መጽሐፍ ጥናታችንን አገባድደናል። በዚህ ጥናት ውስጥ በደንበነታችን ሥራ ውስጥ ኢየሱስ ክርስቶስ የተጫወተውን ትልቅ ሚናና አሁንም ቢሆን በእርሱ የሊቀ ካህንነት አገልግሎት ላይ ምን ያህል እንደምንደገፍ ተምረናል።

17ኛ ጥያቄ፡- አሁን ላንድ እፍታ «ታላቁን የበጎች እረኛ» ስላፈቀርህ፤ ስለሞተልህና ያለማድረግ ስለሚንከባከብህ አመስግነው።

ሦስተኛ ቀን፡ - ክለሳ

የክርስትና ሃይማኖት የሚያተኩረው በአንድ ሰው ላይ ነው፤ እርሱም ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። የቤተ ክርስቲያን እራሱና መሠረት እርሱ ነው። ክርስትና በጣም ለየት የሚል ሃይማኖት ነው። ይህን ስንል ክርስትና ደንንነት የሚገኘው በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ብቻ ነው ብሎ በማስተማሩ ማለታችን ነው። ሌሎቹ መንገዶች ወደ ሞት ነው የሚያመሩት። ለዚህም ነው ኢየሱስ «እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም» ያለው፤ (ዮሐንስ 14:6)።

18ኛ ጥያቄ፡- ከኢየሱስ ክርስቶስ ውጪ ወደ እግዚአብሔር ለመድረስ የሚጥሩትን የአንዳንድ ሃይማኖቶች ዝርዝር ጻፍ።

የዕብራውያን መጽሐፍ ከሌሎች መጻሕፍት ሁሉ ይበልጥ የሚያተኩረው በኢየሱስ ክርስቶስ ላይና በሥራው ላይ ነው። የተጻፈውም በኢየሱስ ያላቸውን እምነት ክደው ወደ ቀድሞው የብሉይ ኪዳን የአምልኮ ሥርዓት ለመመለስ ስለሚሹ ስለ ዕብራውያን

ክርስቲያኖች ነበር። ነገር ግን ጌታ ኢየሱስ በመስቀል ላይ ከሞተ በኋላ ይህ የቀድሞው የአምልኮ ሥርዓት በአዲስ እንደተተካ ያስረዳቸዋል። ስለዚህም ጸሐፊው ኢየሱስ ክርስቶስንና የመስቀል ሞቱን በሦስት መንገዶች ከቀድሞው ኪዳን ጋር ያነፃፅረዋል።

1. ኢየሱስ በብሉይ ኪዳን ከሚገኙት ከማንኛዎቹም መሪዎች በላይ ነው።

19ኛ ጥያቄ፡ - ጸሐፊው ከኢየሱስ ጋር የሚያነፃፅሩባቸውን የብሉይ ኪዳን መሪዎች ስም ዝርዝር ጻፍ።

ሀ) የእግዚአብሔርን ፈቃድ ከተቀበሉት ነቢያት በላይ ነው፤ (1፡1-4)። ይህ የሆነው እንደ እግዚአብሔርነቱ በሰዎች መካከል በመኖሩና የእግዚአብሔርን ቃል በመናገሩ ነው።

ለ) ኢየሱስ በብሉይ ኪዳን ዘመን ታላላቅ ተአምራት ከሚሠሩት መላእክት በላይ ነው፤ (1፡5-14)። ይህ የሆነው እንደ መላእክቶቹ የእግዚአብሔር አገልጋይ ሳይሆን የእግዚአብሔር ልጅ በመሆኑ ነው።

ሐ) ኢየሱስ የእሥራኤልን ሕዝብ ከግዞት ካወጣው ከሙሴ በላይ ነው፤ (3፡1-6)። ሙሴ ከእግዚአብሔር ሕዝቦች አንዱ ነው፤ ኢየሱስ ግን የእግዚአብሔርን ሕዝብ መሥራች ነው። ስለዚህም ከሙሴ በላይ መከበር አለበት።

መ) ኢየሱስ፣ ከሊቀ ካህኑ ከአሮን በላይ ነው፤ (4፡14-5፡10፡7)። እንደ አሮን ኢየሱስ ክርስቶስ ኃጢአት ፈጽሞ ስለማያውቅ ለራሱ መሥዋዕት አላስፈለገውም። የኢየሱስ ሊቀ ካህንነት እንደመልክ ጸዴቅ ሹመት ዘላለማዊ በመሆኑ በየጊዜው በሌላ መተካት አያስፈልገውም። በተጨማሪም አሮን ያገለገል የነበረው ምድራዊው ድንኳን ውስጥ ነበር፤ ኢየሱስ ግን እግዚአብሔር በሚገኝበት በመንግሥተ ሰማያት ነው የሚያገለግለው።

የፈለግነውን መሪ ወይም ሌላ ሃይማኖት ብንከተልም ሰውና ምድራዊ ናቸው። ክርስትና ግን ለየት ይላል፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ደግሞ ሙሉ ሰው ሙሉ አምላክ ነው። ጣምራ ሰውም እግዚአብሔርም ሆኖ ልንከተለው የምንችለው ሌላ ማንም ሰው የለም። እንደ እግዚአብሔርነቱ ከጥንት ጀምሮ ነበር፤ የዓለምም ፈጣሪ ነው። እንደ ሰብአዊነቱ ደግሞ ምንም እንኳ ያለ ኃጢአት ቢሆንም ችግራችንን ይረዳል፤ ማንም ሰው ከሚረዳን በላይ ደግሞ ሊረዳን ይችላል። የእኛ ደካማ ጎን ፍላጎትና ሕመማችንንም ሙሉ በሙሉ ይረዳናል።

20ኛ ጥያቄ፡ - የኢየሱስ እግዚአብሔርና ሰውም መሆን እኛን የሚያበረታታን እንዴት ነው?

2. የኢየሱስ ክርስቶስ አገልግሎት የተመሠረተው እግዚአብሔር በሙሴ በኩል ለእሥራኤል ሕዝብ ከሰጠው ኪዳን በሚበልጥ ሌላ ታላቅ ኪዳን ላይ ነው፤ (ምዕራፍ 8)። ይህም በሰዎችና በእግዚአብሔር መካከል የተደረገ ቃል ኪዳን ይኾላሁ ከሚል ማንኛውም ሃይማኖት ይበልጣል ማለት ነው። የቀድሞው በሕዝቡ ታዋቂነት ላይ

የተመሠረተ በመሆኑ የድርጊት ኪዳን ነበር። ታዛዥ ከሆኑ እግዚአብሔር እንደሚባርካቸው ዓመፀኞች ከሆኑ ግን እንደሚረግግቸው ቃል ኪዳን ገብቶ ነበር። የቀድሞው ኪዳን የሰዎችን ልብ ለውጦ ሰዎቹ እግዚአብሔርን እንዲታዘዙ ብቁ አላደረጋቸውም ነበር።

በብሉይ ኪዳን ምንም ታላቅ ቢሆን አዲስ ኪዳን ከእርሱ ይበልጣል። የተመሠረተው በኢየሱስ ክርስቶስ ለሚያምኑ በተሰጠ የድርጊት ባልሆነ የተስፋ ቃል ላይ ነው። እግዚአብሔር የሰው ልጅ ኃጢአት ሙሉ በሙሉ ይቅር እንደሚል ብቻ ሳይሆን የሚገልጸው በሰዎቹ ልብ ውስጥ ሕጉን በመጓፍ የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ እንዲጠብቁም ችሎታውን እንደሚሰጣቸውም ቃል ገብቷል።

3. የኢየሱስ ክርስቶስ መስዋዕትነት ከብሉይ ኪዳን መስዋዕት ይበልጣል፡ (9-10:18)። በብሉይ ኪዳን ኃጢአተኛ ኃጢአት በሠራ ቁጥር መስዋዕት ማቅረብ ነበረበት። በስርየት ቀን ሊቀ ካህኑ በየዓመቱ መስዋዕት ማቅረብ ነበረበት። እነዚህ መስዋዕቶች ለሚያመልከው ሰው ዘለቂታዊ የሆነ መንጻት አያስገኙም ነበር። የሥርዓት መንጻትን እንጂ የልብ መንጻትን አያስገኙም ነበር።

ሆኖም የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ መስዋዕትነት ከዚህ በጣም የላቀ ነበር። ኢየሱስ እንደ መስዋዕት ያቀረበው እራሱን ነው እንጂ እንስሳ አይደለም። የእርሱ መስዋዕት የሚቀርበው አንዴ ነው እንጂ በየዓመቱ መደጋገም የለበትም። የእርሱ መስዋዕት ለኃጢአተኛው ሙሉ የሆነ ምሕረት ስለሚያስገኝ እንደገና መደገም የለበትም። እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ መስዋዕት ሙሉ የሆነ ምሕረትን የሚያስገኝ ሌላ መስዋዕት የለም።

ጸሐፊው ስለ ኢየሱስ ግንኙነት ስለ ሥራው ለመግለጽ ይህን ያህል ጊዜ የፈጀው ከእርሱ ጋር ሊወዳደር የሚችል ግንም አለመኖሩን ለማሳየት ነው። ሙሉ ደንገንነትን የሚያስገኝ ሌላ መንፈሳዊ መሪ ወይም ሃይማኖት እንደሌለ ጸሐፊው ያሳየናል። ስለዚህም የጥንቶቹን የዕብራውያን ክርስቲያኖችን እኛን ሌላ ሃይማኖት ብለን ኢየሱስን ለመካድ እንዳንነሣሣ ያስጠነቅቀናል።

የዕብራውያን መጽሐፍ በኢየሱስ ያላቸውን እምነት ለመካድ ለሚያስቡ አይሁዳውያን አምስት የማስጠንቀቂያ ክፍሎች አሉት፤ (2:1-4፣ 3:7-4:13፣ 5:11-6:12፣ 10:19-39፣ 12:14-29)። የእነዚህ የማስጠንቀቂያ ክፍሎች ትርጓሜ ከባድ እንደሆነ ተመልክተናል። እንዳንዶች እነዚህ ክፍሎች የተጻፉት እምነታቸውን ካዱ ግለት ደንገንታቸውን ጣጣትና የዘላለም ቅጣት መቀበል እንደሆነ ማስጠንቀቂያ ሊሰጣቸው ለሚገባ ክርስቲያኖች ነው ይላሉ።

ሌሎች ደግሞ ይህ ክፍል ምንም ለክርስቲያኖች ቢጻፍም በደንብ ያላደጉ ክርስቲያኖች እምነታቸውን እንዳይክዱ የተሰጡ በእውነተኛ ዕውቀት ላይ ያልተመሠረቱ ማስፈራሪያዎች ናቸው ብለው ያስባሉ።

በመጨረሻም እንዳንዶች ይህ ክፍል የተጻፈው በክርስቲያኖች መካከል ለብዙ ዓመታት በመኖር ራሳቸውን እንደ ክርስቲያን ለሚቆጥሩና ክርስቲያን ነን ብለው

ለሚኖሩ ሰዎች ነው ብለው ያስባሉ። በኢየሱስ ላይ ያላቸውን እምነት ከካዱ በፊትም እውነተኛ ክርስቲያኖች እንዳልነበሩ ያስመሠክራሉ። ይህ ክፍል ክርስቲያኖች በኢየሱስ ያላቸው እምነት እውነተኛ እንደሆነ እንዲመረምሩ የሚያደርግና ክርስቲያን ነን ለሚሉ ሰዎች ደግሞ ከክርስቶስ ውጭ ደኅንነት እንደሌላቸው የሚያሳስቡ ናቸው።

የዚህ የማስጠንቀቂያ ክፍል ዋና ትምህርት ግን ግልጽ ነው። የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ማረጋገጥ አለብን። በክርስቲያን ቤተሰብ ልናድግ እንችላለን ነገር ግን በኢየሱስ ለማመን የራሳችንን ውሳኔ ካላደረግን እምነታችን እውነተኛ አይሆንም። ሙሉ በሙሉ ደግሞ ኢየሱስ ክርስቶስን ከካድን እውነተኛ የእግዚአብሔር ልጆች እንዳልሆንን እናሳያለን። የእኛ ደኅንነት ግን እስከ መጨረሻው ድረስ በታማኝነት በእግዚአብሔር እጅ ውስጥ ተቀምጣለች። በኢየሱስ ክርስቶስ ከማመን ውጭ ሌላ የደኅንነት መንገድ የለም። ታዲያ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆንክ እርግጠኛ ነህ?

የዕብራውያን ጸሐፊ እኛ በአዲሱ ኪዳን የምንኖር ሰዎች የብሉይ ኪዳንን የአምልኮ ሥርዓት እንዴት ማጤን እንዳለብን ይነግረናል። ሕጉ መሥዋዕቶቹና ሊቀ ካህናቱ የመጨረሻውን መሥዋዕትና ሊቀ ካህን የሆነውን ኢየሱስ ክርስቶስን የሚያመለክቱ ጊዜያዊ ምስሎች ናቸው። ሕጉ መሥዋዕቶቹና ምድራዊዎቹ ሊቀ ካህናት ሙሉ ትርጓሜ የሚኖራቸው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በፈጸመው ሥራ ውስጥ ነው። ስለዚህም የብሉይ ኪዳን የአምልኮ ሥርዓት ኢየሱስ መስቀል ላይ በመምት የከፈተው አምልኮ ሥርዓት ትንሽ ጭላንጭል ናት ማለት ነው። እውነቱ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፤ የብሉይ ኪዳን አምልኮ ግን የዚህ ጥላ ነው። ስለዚህም በብሉይ ኪዳን ውስጥ ያለውን ጥላ ሳይሆን እውነተኛውን ኢየሱስ ክርስቶስን ነው መከተል ያለብን።

21ኛ ጥያቄ፡- አንዳንዶቹን የብሉይ ኪዳን የአምልኮ ሥርዓት ለመከተል የሚፈልጉ ሃይማኖቶችን ይህ ነገር የሚነካቸው እንዴት ነው?

በዕብራውያን ምዕራፍ 11-13 ጸሐፊው እውነተኛ የሚያድን እምነት እንዴት እንደሆነ ይገልጻል።

1. የሚያድን እምነት አሁን በማይታዩት ነገር ግን መንፈሳዊ እውነታዎች በሆኑ ነገሮች ላይ እንድንኖር ያስገድደናል። ወደማይታዩት ነገሮችና የእግዚአብሔር ተስፋዎች በመመልከት እምነታችንን ሙሉ በሙሉ በእነርሱ ላይ ማድረግ እንጂ በሚታየው በዓለም ነገሮች ላይ ማድረግ የለብንም። የክርስቲያን ዓይን ያሉት በዘላለማዊ የእግዚአብሔር ከተማ ላይ ነው እንጂ፤ በዓለም ላይ አይደለም።

22ኛ ጥያቄ፡- አእምሮአችን ሊያስባቸው የሚገባ አንዳንድ የማይታዩ ነገሮችን ወይም ተስፋዎችን እስከ በዝርዝር ጻፍ።

2. የሚያድን እምነት፤ ሁኔታዎች እንኳ ትርጉም የለሽ በሚሆንበት ወቅትም ቢሆን እግዚአብሔርን እንድንታዘዝና በእርሱ እንድንታመን ያደርገናል። አንዳንድ እምነት የእግዚአብሔር ልጆች ታላቅ ሥራ እንዲሠሩ ያስደርጋቸውና ታላቅ በረከትን ያመጣል። በሌሎች ጊዜያቶች ደግሞ እምነት ታላቅ ሰደትን ከዚያም አልፎ የተስፋ በረከት የለሽ ሞትንም ሊያስከትል ይችላል።

3. የሚያድን እምነት በሕይወታችን በችግር ውስጥና በስደት ውስጥ ስናልፍ ጸንተን እንድንቆም ይፈለግብናል።

4. የሚያድን እምነት ሕይወታችን በሙሉ ተለውጦ በኢየሱስ ክርስቶስ ማመናችንን ያንፀባርቃል። በፊት ጥላቻ የምናበዛ ከሆነ፤ አሁን ማፍቀር እንጀምራለን። በፊት ስለ ራሳችን ብቻ የምናስብ ከሆነ አሁን ግን ለሌሎች ጥሩ እናደርጋለን። የምንታመነው በእግዚአብሔር ነው እንጂ ባለን ንብረት ላይ አይደለም። መንፈሳዊ መሪዎቻችንን እንታዘዛለን። ሕይወታችንን በሙሉ ለክርስቶስ ክብር ለማዋል እንወዳለን።

23ኛ ጥያቄ፡- በኢየሱስ ላይ ያለህ እምነት ሕይወትህን እንዴት እንደ ለወጠው አንዳንድ ሁኔታዎችን ግለጽ።

የዕብራውያን ጸሐፊ ሕይወትን እንደ ማራቱን እሩጫ ይቆጥረዋል። ክርስቲያኖች በሙሉ የዚህ ሩጫ ውድድር ተካፋዮች ናቸው የሚገባደደውም ስንሞት ነው። የሩጫ ውድድር ዋናው ነገር የአሯሯጣችን ፍጥነት ሳይሆን መጨረሻችን ነው። ኃጢአትና የዓለም አምርት ሩጫውን እንዳንሮጥ ዕንቅፋት ይሆኑብናል። በሐሰት ትምህርት ከተወሰድን እምነታችንን ከካድን ከሩጫው ውድድር እንወጣለን። መንፈሳዊ ሩጫህን የምትሮጠው እስከመጨረሻው ርጠህ ለዘላለም ከእግዚአብሔር ጋር ለመሆን ነው? ወይስ ከሩጫው ለመውጣት እያወላወልክ ነው? ወንድሞችና እህቶች ዐይኖቻችሁን በኢየሱስ ላይ ብቻ አድርጉ። መስቀሉን ሲጋፈጥ እንኳ እንዴት ሩጫውን ይሮጥ እንደነበር ተመልከቱ። በሩጫው የመጨረሻ መስመር ላይ ቆሞ እየጠበቀህ ነው። ስለዚህ ለዚህ ሩጫ ዕንቅፋት የሚሆንብህን ማንኛውንም ነገር አስወግድ፤ ጽና። አንድ ቀን ከኢየሱስ ጋር ትገናኝና ቃል የገባልህን ሽልማት ታገኛለህ።

24ኛ ጥያቄ፡- የዕብራውያን መጽሐፍ ትምህርት ላንተና ለቤተ ክርስቲያንህ አባላት እስፈላጊ የሆነው ለምንድን ነው?

አራተኛና አምስተኛ ቀን፡- እሪት ዘሌዋውያንና ዕብራውያንን ከልሰህ ለመጨረሻው ፈተና ተዘጋጅ።

ሳምንታዊው ስብሰባ

1. ሳምንታዊው የአምልኮ ጊዜ
2. ጸሎት
3. ክለሳ
4. የመጨረሻው ፈተና ውሰድ
5. ጸሎት

5. በሌዋውያን - ዕብራውያን የጽሕፈት ሥራ ተግባር

እያንዳንዱ ተግሪ ለዚህ ትምህርት የዲፕሎማ ዋጋ ለመተበል ተግሪው የሉክ ወረቀት 10 ገጽ ወይም በደብተር 20 ገጽ ጽሑፍ መጻፍ አለበት። በዚህ ትምህርት ውስጥ ተግሪው ከግሪክ ተሰራት እንዲያን አርዕስት መርጦ መጻፍ አለበት።

1. ለመጻፍ የብሉይ ኪዳን ሕገጋትን መጠበቅ አለብን ብሎ የተናገረውን አይሁድን እንደተገናኘህ አድርገህ ገምት። የበሌዋውያንና የዕብራውያንን መጽሐፍ በመጠቀም አንድን ሰው የሕግን ዓላማ በበሌዋውያን ውስጥ እንዴት ታላያለህ? ኢየሱስ ሕግን ሁሉ እንደረፀጠ ለአንድ ሰው እንዴት ታላያለህ? በብሉይ ኪዳን የአምልኮ ሥርዓት እንደተወገደ እንዴት ታላያለህ? ለመጻፍ ኢየሱስን ብቻ ግማን እንዳለባቸው እንዴት ታላያቸዋለህ?

2. ብዙ ክርስቲያኖች በሰደት ጊዜ እምነታቸውን ይክዳሉ። የዕብራውያንን ትምህርት በመጠቀም ክርስቲያኖች ለእግዚአብሔር በታማኝነት እንዲቆዩ እና በኢየሱስ ያላቸውን እምነት እንዳይክዱ ለማድረግ እንዴት በመጠየቅ ታበረታታቸዋለህ?